

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת סיגלית גץ-אופיר

אורי שגיא

תובע/נתבע שכנגד

נגד

ידיד יחזקאל כהן

נתבע/תובע שכנגד

פסק דין

1
2 לפניי תביעה כספית על סך 100,000 ₪, ותביעה כספית שכנגד על סך 190,000 ₪, שעילתן לשון הרע
3 לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן – "החוק").

4 הצדדים הם תושבי כפר ביאליק (להלן – "הכפר"), אשר בגין מחלוקות עבר ביניהם בענייני לשון
5 הרע, התברר תיק קודם שמספרו ת.א. 27723-07-15 (להלן – "התיק הקודם"). בטרם נשמעו הראיות
6 בהליך הקודם, הגיעו הצדדים לכלל הבנה שבמסגרתה התנצל מר כהן ידיד (הנתבע בתביעה
7 העיקרית בהליך שלפניי ובהליך הקודם) (להלן – "מר כהן") לפני מר שגיא אורי (התובע בהליך
8 הקודם ובתביעה העיקרית שלפניי) (להלן – "מר שגיא"), על סירובו לאפשר למר שגיא ואשתו לעיין
9 במסמכי האגודה, על נעילת דלתות האגודה שמנעו ממר שגיא להיכנס למשרדה, ועל צילומו של מר
10 שגיא במשרדי העמותה תוך העברת הצילומים לערוץ 10 ששידר אותם לציבור.

11 סברתי אז, כי לאחר שנים של יריבות, ההתנצלות תסתום את הגולל על מריבות השניים, אך הגשת
12 התביעות ההדדיות מלמדת על כך שהצדדים מלאי טענות כרימון האחד כנגד משנהו, כשכל אחד
13 מהם סבור שיש לתלות את האשם בסכסוך באחר.

14 הפרסומים מושא כתבי התביעות:

15 התביעה העיקרית:

16 1. ביום 17/1/2022 שלח מר כהן הודעה בתפוצה רחבה לכלל חברי הכפר, ובה כתב:

17 "לאחרונה גם נודע לי באקראי כי אורי שגיא מסרב לשלם פתיחה של
18 סתימת ביוב בחצרו, ומנסה להשית את העלויות על כלל הציבור הכפר,
19 עוד הגדיל לעשות ועקר עצים משטח הציבור בשדרת עמיהוד. כל זה
20 בשבוע שבו הפסיד אורי שגיר בתביעות, כנגד חברי וועד האגודה ותושב
21 הכפר רונן אזולאי וחבר האגודה לשעבר רו, וחויב עס 72.5 אלף"ש,
22 בהקדם גם אפרסם מה נאמר עליו עי בית המשפט לעניין תום הלב".
23 (להלן – "ההודעה של מר כהן") (מוצג 10 עמוד 372 לתיק המוצגים
24 המשותף).

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

(להלן- "הודעת הוטים-אפ")

התביעה שכנגד:

2. במסגרת התביעה שכנגד כלולים ארבעה פרסומים:

2.1. פרסום ראשון מיום 6/8/2019 – מכתב ששלח מר שגיא ליועצת המשפטית של המועצה האזורית זבולון, עורכת הדין אורית שקד, ובמסגרתו כינה אותו מר שגיא כ"עברייני מורשע גם בדין הפלילי", כמי ש"פלש למרכז המזון של אגודה", כמי ש"העסיק בניגוד עניינים את עו"ד בן חפר", ועוד. (הפרסום הראשון פורט בסעיף 6 לתצהיר עדותו הראשית של מר כהן, וצורף כנספח 27 לתיק המוצגים המשותף) (להלן- "הפרסום הראשון").

2.2. פרסום שני מיום 20/5/2020 – מכתב ששלח מר שגיא ליושב ראש המועצה האזורית זבולון, מר עמוס נצר, מכתב שתוכנו דומה לתוכן הפרסום הראשון, ובמסגרתו כינה אותו מר שגיא כעברייני מורשע כדין, כמי שפלש לקרקע ציבורית, ועוד (הפרסום השני פורט בסעיף 7 לתצהירו של מר כהן, וצורף כנספח 26 לתיק המוצגים המשותף) (להלן- "הפרסום השני").

2.3. פרסום שלישי מיום 4/6/2020 – מכתב שהופץ על ידי מר שגיא לוועד אגודת הכפר ולוועד המקומי בכפר, ואליו צורף העתק הפרסום השני. במכתב זה הודע כי היועצת המשפטית של האגודה השיבה לו שאין שום עילה משפטית המצדיקה את סיום כהונתו של מר כהן, אך הוסיף וציין כי "הבעיה הייתה ונותרה בתחום האתיקה והתנהגות שאיננה מתאימה לנציג ציבור" (הפרסום השלישי פורט בסעיף 8 לתצהירו של מר שגיא, וצורף כנספח 25 לתיק המוצגים המשותף) (להלן- "הפרסום השלישי").

2.4. הפרסום הרביעי – נעשה במסגרת תחלופת הודעות בקבוצת ווטסאפ בה חברים חברי האגודה בכפר. במסגרת חילופי ההודעות באחת ההודעות השיב מר שגיא למר כהן "זו התוצאה שטיפשות ורוע חוברים יחדיו" (הפרסום הרביעי צורף בעמוד 398, נספח 17 לתיק המוצגים המשותף) (להלן- "הפרסום הרביעי").

הצדדים וראיותיהם (בתמצית):

3. בתביעה העיקרית טוען מר שגיא, כי ביום 17/1/2022 שלח מר כהן הודעה בתפוצה רחבה לחברי הכפר (כ-130 אנשים), ובמסגרתה הוציא דיבתו רעה. בהודעה נכתב שמר שגיא מסרב לשלם עבור תיקון פרטי בחצריו ומנסה להשית הוצאות פרטיות שלו "על כלל הציבור בכפר". עוד נטען באותה הודעה כי מר שגיא עקר עצים משטח ציבורי שבכפר ביאליק. מר שגיא הגיש תצהירי עדות ראשית מטעמו ומטעם מר אלי גונן (להלן- "מר גונן"), אלא שמשלא התייצב מר גונן להיחקר בישיבת ההוכחות, נמשך תצהירו מגדר ראיותיו של מר שגיא מתיק בית המשפט.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

4. **במסגרת תצהירו הצהיר מר שגיא**, כי תחילתה של השתלשלות האירועים שהביאה להגשת התביעות, היא בתיקון שנדרש במערכות הביוב של הכפר בשנת 2021, שחייב תיקון, בין השאר בכביש הממוקם מזרחית לביתו, מה שגרם לסתימת ביוב בביתו. מר שגיא הודיע על כך לוועד המקומי, אשר דאג לשלוח למקום ביובית שתיקנה את הסתימה בבור הביוב שבכביש ולא בבור הביוב השייך לביתו. חודשים לאחר מכן ארעה סתימה נוספת. בשני המקרים נכח לידו מר גונן, שהיה עד לכך שהסתימה תוקנה בבור הביוב הממוקם בכביש, שכן מקורה היה באותו בור, ולא בזה שבחצריו.
- ביום 9/1/2022 נדרש מר שגיא על ידי מזכיר הכפר לשאת בחיוב עבור התיקון, והשיב לכך ביום 12/1/2022, כי השטח בו הייתה סתימה בביוב הוא שטח הכפר ולא שטחו הפרטי, ועל כן לא חלה עליו החובה לשאת בעלות התיקון.
- מספר ימים לאחר מכן, ביום 17/1/2022 שלח מר כהן בתפוצה רחבה לכלל חברי הכפר את הודעת הווטסאפ מושא כתב התביעה העיקרית. כאמור לעיל, מר שגיא מעולם לא סירב לשלם הוצאה בגין דבר שאירע בשטח שלו, ולא עקר עצים בשטח ציבורי, ועל כן יש בהודעה שפורסמה על ידי מר כהן משום לשון הרע.
5. בסיכומיו של מר שגיא בהתייחסו לתביעה העיקרית נטען כי האמירות הפוגעניות של מר כהן (הטלת הוצאה פרטית על חברי הכפר, ועקירת עצים) לא היו אמת, ולמר כהן לא יכולה לעמוד הגנת האמת על פי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, וזאת לאחר שהוא שב והודה בחקירתו הנגדית כי הוא טעה בפרסום.
- בהתייחס לסתימה – הסתימה לא הייתה בשטח פרטי, מר שגיא לא קיבל דרישת תשלום ולא דחה את הדרישה לתשלום, ולא מומנה הוצאה פרטית על ידי הציבור.
- בהתייחס לעקירה – לא מדובר בעצים, לא מדובר בעקירה ולא בכריתה – ולא מדובר במר שגיא. מדובר בשיחים הגדלים בתעלת ניקוז לצד הכביש, ממש על גדר חצרו של מר שגיא, שבהם בוצע גיזום על ידי גנן של הוועד המקומי, לבקשת עובד של מר שגיא, אשר נוכח שהם חדרו מעבר לגדר לתחום השטח הפרטי.
- הפרסום נחזה לכאורה להסתמך על דברי צד ג' שמר כהן לא טרח לבדקם. מר כהן לא טרח לנקוב "בשם המקור" שממנו לכאורה "נודעו לו" הדברים. מר כהן לא טרח לאמת את ההאשמות שהופנו כלפי מר שגיא מולו, טרם הפצת הפרסום הפוגעני. תוכן "השמועות" שונה ממה שפרסם מר כהן.
- לא חלה על מר כהן כל חובה או אחריות רלוונטית לעשות את הפרסום. מעמדו של מר כהן בוועד האגודה אינו מקנה לו הגנה של "חובה חוקית" לעסוק בעניינים מוניציפליים של ביוב וגיזום, ואפילו אם היה הדבר בסמכותו, ראשית היה עליו לברר ולא למהר להפיץ שמועות בלתי

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

- 1 בדוקות. הפרסום נועד אך ורק על מנת לפגוע במר שגיא. מר כהן בחר ביוזעין ובמכוון לעשות
- 2 בפרסומו שימוש במונחים מוטעים על מנת להעצים את הפגיעה.
- 3 מר כהן מנסה לפגוע בשמו הטוב של מר שגיא, בניגוד לסעיף 22 לחוק איסור לשון הרע, כאשר
- 4 ממילא שמו הטוב של מר שגיא חרוט לנצח נצחים בתולדות עם ישראל. מר שגיא מעולם לא
- 5 אנס ולא ביצע שום פשע, אך גם עבריו מורשע זכאי לכך שלא יעלילו עליו פעולות ומעשים שלא
- 6 הורשע בהם.
- 7 **6. ביחס לתביעה שכנגד הצהיר מר שגיא**, כי תביעתו של מר כהן לא הוגשה אלא כדי לנגח את
- 8 התביעה העיקרית שהוגשה כנגדו. הפרסומים הנתענים על ידי מר כהן נשלחו ביום 6/8/2019,
- 9 20/5/2020, 4/6/2020 וכשלוש שנים בטרם הוגשה התביעה, שאם לא כן, יש לשער שהיה מגיש
- 10 על כך תביעה עוד קודם לכן. מר כהן מעולם לא פנה אליו בהודעת התראה לפני הגשת כתב
- 11 התביעה, משום שידע שהמכתב בו מיוחס לשון הרע נשלח לעוזרת המשפטית ולראש המועצה
- 12 האזורית זבולון – גורם רשמי אליו פנה מר שגיא בתלונתו, כפי שהעלה קודם לכן בפני שני
- 13 גורמים נוספים רלוונטיים במקביל, בעודו פועל כתושב הכפר וכחבר האגודה, פרסומים לגביהם
- 14 טוען מר שגיא כי אמת דיבר, והם מגובים במסמכים. מדובר בביקורת לגיטימית על פועלו של
- 15 מר כהן כאיש ציבור, מה גם שלמר כהן אין "שם טוב" שהוא יכול להתהדר בו. לפיכך, אין
- 16 בפרסומים כדי להסב למר כהן נזק.
- 17
- 18 **7. התייחסותו של מר שגיא לפרסומים שפרסם (לגביהם טוען להגנת "אמת דיברתי" ולכך**
- 19 **שמדובר ב"ביקורת לגיטימית על פועלו של נבחר ציבור"):**
- 20
- 21 **7.1. בקשה למינוי חוקר בהתאם לסעיף 43 לפקודת האגודות השיתופיות – מר כהן אכן הורשע**
- 22 **בעבירות בנייה, ועושה באגודה ככלל ובמקרקעי האגודה בפרט כבשלו, ועוד (סעיף 4**
- 23 **לבקשה) (צורף כנספח 24 לתיק המוצגים המשותף).**
- 24 **7.2. פנייה ליו"ר הוועדה המקומית לתכנון ובנייה מיום 8/12/2011, ובמסגרתה מר שגיא**
- 25 **מתלונן על מר כהן שבנה ללא היתר רפת תוך חריגה לשטח ציבורי ולשני שכנים צמודים**
- 26 **לו ללא הסכמתם, וקיבל היתר להתקנת מערכת סולרית על גג הרפת החורגת, והקולטנים**
- 27 **נמצאים בחלקם גם בשטח החורג המיועד להריסה. בנוסף, ביושבו כנציג הכפר בוועדה**
- 28 **המקומית לתכנון ובנייה, הוא נדרש לתת דעותיו והמלצותיו בקשר עם עבירות המבוצעות**
- 29 **על ידי אנשים אחרים. (צורף כנספח 34 עמוד 488 לתיק המוצגים המשותף).**
- 30 **7.3. מכתבו של מר שגיא למר ברק גבאי, מפקח בנייה ורישוי עסקים מיום 21/9/2015,**
- 31 **ובמסגרתו מר שגיא פירט רשימת חריגות בנייה, בין השאר על ידי מר כהן, ודרש תגובה**
- 32 **לכך (צורף כנספח 34 עמוד 490 לתיק המוצגים המשותף).**

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

- 7.4. מכתבו של מר שגיא לתובע מר לוטס כפרי באמצעות הוועדה המקומית לתכנון ובנייה מיום 5/12/2018, ובמסגרתו הוא טוען בין השאר שמר כהן ביצע עבירות בנייה ללא היתר, ופלש לשטחים לא לו (צורף כנספח 34 עמוד 492 לתיק המוצגים המשותף).
- 7.5. מכתבו של מר שגיא למר זרח יהב, עוזר רשם האגודות השיתופיות, ובמסגרתו הוא טוען לאכיפה בררנית, בכל הקשור לפלישה לשטחים ציבוריים, כשהוא מפנה לפלישה לשטחים ציבוריים שנעשתה על ידי מר כהן, מבלי שיעשה כנגדו דבר (צורף כנספח 34 עמוד 494 לתיק המוצגים המשותף).
- כאמור, לטענתו של מר שגיא טענות אלה הן אמת, וזכותו הייתה לפנות אל הגורמים המוסמכים לדון בהם, בדרך של העברת ביקורת על פועלו של איש ציבור.
8. מחקירתו של מר שגיא עלה (בתמצית):
- 8.1. ארבע שנים לפני שמר שגיא פנה לגורמים השונים וטען שמר כהן הוא עבריין מורשע בפלילים שיש עליו קלון, הכריע רשם האגודות השיתופיות ובית המשפט של הערער בעתירה להעביר את מר כהן מתפקידו, והחליט לדחות את העתירה, ולחייב את מר שגיא בהוצאות, אך הוא לא טרח לעדכן זאת בפניותיו אל הגורמים השונים (עמוד 11 שורות 1-29, עמוד 12 שורות 1-18 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 8.2. לטענתו, מר כהן הורשע בפלילים אצל כבוד השופטת בטינה טאובר, אלא שהתברר שמדובר בהליך אזרחי, ולא בהליך פלילי. עוד טען שהוא הורשע בהליך שהתנהל לפני כבוד השופט ערן קוטון, כשגזר הדין צורף על ידי מר כהן לתיק המוצגים המשותף (עמוד 46 ואילך לתיק המוצגים המשותף) (עמוד 11 שורות 31-37, עמוד 12 שורות 1-18 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 8.3. מר שגיא עצמו הורשע בעבירה פלילית בתחום התכנון והבנייה (עמוד 11 שורות 30-31 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 8.4. מר שגיא טען שמר כהן הודח מהוועדה המקומית לתכנון ובנייה לאחר שהורשע בפלילים, אך לא היה בידיו כל תימוכין לטענה זו, שכן לטענתו – הדברים נאמרו לו בעל פה (עמוד 12 שורות 19-37, עמוד 13 שורה 1 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 8.5. הטענה לפיה מר כהן פנה לרמטכ"ל במכתב כדי למנוע את בחירתו של מר שגיא לוועד האגודה, לא נתמכה בהעתק מכתב שכזה. לא היה בידיו גם את המכתב שנשלח אליו כמכתב תשובה מטעם הרמטכ"ל למכתב ההכפשה שנשלח לכאורה על ידי מר כהן לרמטכ"ל. לטענתו המכתב לא היה אנונימי (עמוד 13 שורות 2-37, עמוד 14 שורות 1-4 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 8.6. הטענה לפיה בית המשפט אילץ את מר כהן לחתום על תכניות משפחת שגיא, לאחר שסירב בהליך שהתנהל לפני כבוד השופטת עפרה אטיאס, נסתרה לאחר שפסק הדין הוקרא למר שגיא, ועלה שרשות מקרקעי ישראל הסירה את התנגדותה לחתימה על

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

- 1 הבקשה, ועל כן מצאה כבוד השופטת שאין מקום להמשיך ולדון בתביעה, ובסופו של
2 יום אף חייבה את מר שגיא בהוצאות לטובת מר כהן בתיק 50159-06-16, מבלי שתהיה
3 כל ביקורת כלפי מר כהן, או צו המורה לו לעשות כך או אחרת (עמוד 14 שורות 5-37,
4 עמוד 15 שורות 11-29 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 5 8.7. את הטענות לעניין מגרש הכדורגל, תכנית הכדורגל אותה "חיסל" מר כהן, חזר ואמר
6 בדיון מר שגיא, כפי שטען במכתבים המהווים את הפרסומים, מבלי שאמר למכותבים
7 שעניין הנזק והרשלנות הנטענים נידונו והוכרעו על ידי הערכאות השונות תוך שטענות
8 אלה נדחו לגופן, זאת מאחר שלטענתו "היו פעולות כבר אחרי פסק הדין", אך לא היה
9 יכול להפנות לאותן עדויות או מסמכים שהגיעו לידי לאחר מתן פסק הדין בעניין זה
10 ושיש בהן כדי לשנות מתוצאות פסק הדין, בתיק המוצגים המשותף ו/או בכלל (עמוד
11 16 שורות 17-17 הסוף, עד עמוד 17 שורות 1-16 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 12 8.8. מר שגיא לא יכול היה להסביר מדוע פסק הדין שניתן ביום 28/11/2007 לא הובא
13 לידיעתם של הגורמים אליהם פנה, והמשיך וטען שקיימים מסמכים בידי לאחר פסק
14 הדין (גם זה שניתן בערעור על ידי בית המשפט העליון על פסק הדין בתיק 1579/99),
15 על אף שטענותיו נדחו הן בבית משפט קמא, הן בבית המשפט של הערעור, והן לעניין
16 פרויקט הדרום, מגרש הכדורגל, וכדומה. לעניין ניתוק המים לא יכול היה להפנות אלא
17 למכתב בשם עו"ד דרש שפנה בשמו במכתב התראה לוועד הכפר (ולא למר כהן באופן
18 אישי), מבלי שתהיה בידי ראיה המלמדת על כך שמר כהן עצמו הוא שגרם לכך
19 שאספקת המים לביתו הופסקה שלא כדין (עמוד 17 שורות 17-37, עמוד 18 שורות 29-
20 33 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 21 8.9. עניין העסקת עו"ד בן חפר בניגוד עניינים נידון בתיק 1579/99 כאשר מר שגיא ביקש
22 צו שיוורה להפסיק את העסקת עו"ד בן חפר, אך כשהוקראה למר שגיא ההחלטה בתיק
23 1579/99 לעניין דחיית הבקשה למתן צו בעניין העסקת עו"ד בן חפר, השיב שהתכוון
24 להחלטת ועדת האתיקה שקבעה שעו"ד בן חפר פעל בניגוד עניינים, עת הגיש תביעה
25 בשם שניים מחברי הכפר (ולא מר כהן), בעוד הוא משמש כיועץ המשפטי של הכפר
26 (עמוד 19 שורות 1-25, 23-36 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 27 8.10. לעניין הטענה לפיה מר כהן פלש למרכז המזון מבלי לשלם שכר דירה ועל כן התבקש
28 לסלק את ידו מהמקרקעין, ועל כן נאלצה האגודה לפנות לבית המשפט, בתביעה
29 לסילוק יד, שהתבררה לפני כבוד השופטת בטינה טאובר – פסק הדין של כבוד השופטת
30 טאובר צורף בעמוד 35 ואילך לתיק המוצגים המשותף, וממנו הוקראה לו פסקה 37.
31 לשאלה האם פסק הדין קבע שנכרת הסכם בין הצדדים עוד בשנת 1991 למשך 18 שנה,
32 הוא השיב שהוא אינו זוכר על אף שזהו עניין מהותי בפסק דין, שדן במחלוקות ענייניות
33 בין מר כהן לבין כפר ביאליק. את הטענה לפיה האגודה נאלצה לשלם 2,500,000 ₪
34 בגלל מעשיו של מר כהן, התבקש מר שגיא להוכיח בכתובים, אז הפנה לדו"חות

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

- 1 הכספיים של האגודה, הגם שאלה אינם בידיו, לטענתו – מכיוון שלא מרשים לו לקבל
2 מסמכים מהאגודה. מר שגיא לא יכול היה להפנות ולו למסמך אחד שתומך בטענה
3 בדבר הנזק שנגרם לעמותה כביכול על ידי מר כהן, מלבד מכתב שהוא עצמו הפנה למר
4 כהן. (עמוד 20 שורות 1-20, 29-33 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 5 8.11. בכל הנוגע לתביעה הראשית, והטענה לפיה מר כהן הוציא דיבתו רעה בכל הקשור
6 לסתימת הביוב ולכריתת עצי הפלפול, והשאלה האם הטענה לפיה הוא הטריד ואנס
7 נשים לא גרועה יותר מהדברים שכתב עליו מר כהן, השיב שתבע את הגברת עמליה
8 ארגמן שייחסה דברים שאמרה הגברת שלי יחימוביץ וזכה בתביעה, שכן אין לכך כל
9 שחר. עם שלי יחימוביץ נסגרו הדברים ביניהם לטענתו בהסכם חסוי. ווי-נט התנצלו
10 על הפרסום והוא הסתפק בכך. לשאלה מדוע כתבות אלו עדיין מופיעות ברשת
11 האינטרנט אם ווי-נט התנצלו, השיב שהוא לא יכול להתמודד עם מכונת הרעל. דבריו
12 אלה לא נתמכו בכתובים לא לעניין ההסדר עם הגברת יחימוביץ, לא לעניין התנצלות
13 נטענת של ווי-נט, ולא לעניין פסק דין שקיבל לכאורה את התביעה שהגיש כנגד הגברת
14 עמליה ארגמן (עמוד 21 שורות 8-37 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 15 8.12. מר שגיא טען שהוא אינו מגיש תביעות סדרתי כנגד מי מחברי האגודה, אך הודה לבסוף
16 שהגיש תביעת דיבה כנגד מר פטיש, כנגד מר כהן בעבר, כנגד הגברת שלומית שלו, כנגד
17 הגברת ריקי נדלר, כנגד היועץ המשפטי עו"ד בן חפר, וכנגד רואי החשבון של האגודה
18 פנה ללשכת רואי החשבון בתלונה (עמוד 22 שורות 1-28 לפרוטוקול דיון מיום
19 19/1/2026).
- 20 בעדותו של מר שגיא, לא מצאתי ליתן כל אמון. כפי שאראה גם בהמשך, במסגרת הדיון בתביעה
21 שכנגד, דרכו של מר שגיא היא דרך המדון (ודי בעיון בשלל המכתבים שהפנה אל הגורמים
22 השונים שחטאו בחלקם המכריע לאמת ואו הסתירו מפני הקורא מידע חשוב. לשם הדוגמה –
23 הכרעת הטריבונל באותה טענה בעבר, כנגד מר שגיא, לאחר שהוצגו לו מאמרים שנמצאו
24 במרשתת המעידים על הרבב שדבר בו, את הטענה בדבר טיהור שמו בעניין ההאשמות שהופנו
25 כלפיו על ידי הגברת שלי יחימוביץ, לא הוכיח, כפי שלא הוכיח שבית המשפט שדן בתביעת לשון
26 הרע כנגד הגברת שלומית ארדמן, קיבל את התביעה).
- 27
- 28 9. מר כהן טען בכתב הגנתו בתביעה העיקרית, ובכתב התביעה שכנגד, שלא הוא מי שפרסם
29 פרסומים המהווים לשון הרע, כי אם מר שגיא.
- 30 מר כהן הגיש תצהירי עדות ראשית מטעמו, מטעם מר אסף פלד (להלן – "מר פלד"), מטעם מר
31 דקל גלעד (להלן – "מר דקל"), מטעם מר קאסם סירחאן (להלן – "מר קאסם"), ומטעם הגברת
32 שלומית ברעם (להלן – "הגברת ברעם").

33

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

1 **במסגרת תצהיר עדותו הראשית הצהיר מר כהן**, שמר שגיא הוא איש שיוצר וגורם לסכסוכים
2 בכפר, בעל יצר מדון חזק.

3 בכל הקשור לפרסום שפרסם מר כהן, מצהיר מר כהן כי אמת דיבר. מה שגרם לסתימת בור
4 הביוב המצוי בשטח הציבורי, היא סתימה שהחלה בביתו של מר שגיא, כפי שהסביר גם מר
5 קאסם שפתח את סתימת הביוב.

6 ביום 9/1/2022 חברי הוועד קיבלו מכתב ממזכיר הוועד, מר דקל, שהועבר לידי מזכיר
7 נוסף של הוועד המקומי, מר פלד, במסגרתו צוין מר שגיא כנמען, ויחד עמו גם יו"ר הוועד
8 המקומי הגברת שלו, ראש המועצה האזורית שבולות מר עמוס נצר, ועוזר ראש המועצה
9 האזורית מר אסף סלע. מהמכתב עולה שביום 19/12/2021 מר שגיא פנה למר דקל וטען כי
10 בשטחו הפרטי יש סתימת ביוב שמקורה בקו הציבורי, אך ביקור במקום של מר דקל ושל הקבלן
11 שהגיע לפתוח את הסתימה, גילה כי מקור הסתימה הוא בקו הביוב הפרטי של מר שגיא, ולא
12 בקו הציבורי כנטען על ידו. לכן מר דקל הודיע למר שגיא, כי החיוב בגין פתיחת הסתימה מועבר
13 על שמו ולא על שם המועצה האזורית כפי שביקש מר שגיא שיעשה, והנחה אותו להסדיר את
14 התשלום.

15 במסגרת אותו מכתב נטען שבשטח הציבורי הממוקם מול ביתו של מר שגיא, נכרתו עצי פלפון,
16 ולאחר כריתתם הושארו בשטח ולא פונו. מבדיקה שערך מר דקל עלה, שכריתת העצים נעשתה
17 בהנחייתו של מר שגיא, באמצעות אחד מעובדיו. עוד הוסיף מר דקל וציין במכתב, כי אין זו
18 הפעם הראשונה בה מר שגיא מבצע יוזמות פרטיות בשטחים ציבוריים באופן חד צדדי וללא
19 קבלת אישור מהוועד המקומי, וכי בגין אירוע זה, הוגשה תלונה למשטרת ישראל (להלן-
20 **"מכתבו של מר דקל"**) (העתק מכתבו של מר דקל, צורף כנספח 15 לתיק המוצגים המשותף).

21 10. מר שגיא התעקש שמקור הסתימה בשטח הציבורי, ועל אף שמר קאסם סירחאן, מפעיל
22 הביובית שטיפל בסתימה, הביע עמדה מקצועית הפוכה לעמדתו של מר שגיא לעניין מקור
23 הסתימה, לא הביא הדבר לשינוי דעתו של מר שגיא, והוא עמד בסירובו לשאת בעלות התיקון.
24 (העתק מכתבו של קבלן הביובית, צורף כנספח 11 לתיק המוצגים המשותף)
25 יום לאחר מכן (13/1/2022) שלח מר שגיא מכתב נוסף ובו התייחסות לעצי הפלפונים. במסגרת
26 המכתב הודה בכך שהוא כרת את עצי הפלפונים, הגם שהתפלפל לשונית בעניין הגדרתם
27 כשיחים ולא עצים. (העתק מכתבו של מר שגיא מיום 13/1/2022, צורף כנספח 13 לתיק
28 המוצגים המשותף).

29 11. עולה מן האמור לעיל, שכבר החל מיום 12/1/2022 כל המכותבים של המכתבים, חברי הוועד
30 המקומי, יושבת הראש הגברת שלו, ראש המועצה האזורית ועוזרו, ידעו כי מר שגיא נדרש
31 לשאת בהוצאות תיקון הסתימות, והחל מיום 13/1/2022 כלל המכותבים גם ידעו כי מר שגיא

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

1 כרת את העצים בשטח הציבורי של המועצה, ללא קבלת אישור ממנה. השמועות אודות
2 האשמות אלה התפשטו כאש בשדה קוצים בכל רחבי המושב, כך שהן הגיעו לאוזניהם של כלל
3 חברי האגודה.
4 הפרסום הרביעי שמוציא את דיבתו של מר כהן לרעה, ואשר יפורט בהמשך, פגע בו קשות עת
5 כינה אותו מר שגיא כטיפש ורשע, ועל כן פרסם את מה שכולם כבר ידעו, את הפרסום מושא
6 כתב התביעה העיקרית. מדובר אם כן בהגנת תום לב שכן הדברים נאמרו לאחר שמר שגיא
7 הכפיש אותו, וכן טענת אמת דיברתי.

8 לגופו של עניין, טוען מר כהן, כי למר שגיא אין שם טוב בכפר, שכן הוא מוכר על ידי חברי הכפר
9 כעבריינין מין (הפניה לכתבה מעיתון הארץ מיום 12/11/2012 במסגרתה נטען שיושבת ראש
10 המפלגה ציינה כי הועלתה בפניה תלונה על הטרדה מיינית שמר שגיא ביצע, כלפי מי שהייתה
11 תחת פיקודו כאשר שירת בצה"ל, כאשר המתלוננת העידה בפניה שמר שגיא אנס אותה וכי
12 עדותה גובתה בתצהיר ובדיקת פוליגרף שיצאה חיובית), אשר מגיש תביעות השתקה כנגד כל
13 מי שאומר דבר שאינו לרוחו, וכמי שהפסיד במספר תביעות במסגרת פסקי דין עקב שימוש
14 חורג שלו בקרקעות שלא כדין. (ת"א (חיפה) **הקרו הקיימת לישראל נ' אורי שגיא** (13/10/2015))
15 **(העתקי הכתבות מיום 9/11/2012, 12/11/2012, מיום 12/9/2014 ומיום 27/11/2014 צורפו**
16 **כנספחים 31, 32, 35, ו- 36 לתיק המוצגים המשותף).**

17 כל הכתבות כמו גם פסק הדין, קיבלו כותרות חדשותיות אליהן נחשפו כלל תושבי הכפר, באופן
18 שביסס את שמו המושמץ של מר שגיא בכפר ביאליק.

19 12. בעניין טענותיו של מר שגיא – לפיהן יש לפרסומי הגנת "אמת דיברתי" ו"ביקורת לגיטימית
20 על איש ציבור", אינן אלא שקר. כל הפרסומים הכוללים שקרים אלה, הועלו כבר על ידי מר
21 שגיא בתביעות סרק שונות שהגיש כנגד גורמים שונים באגודה בעבר, וכולם ללא יוצא מן הכלל
22 נדחו:

23 12.1. בהליך 1579/99 נדחתה טענתו בעניין "אובדן מגרש כדורגל" ו- "חיסול סופי של
24 תכנית הרחבת שיכון הבונים", נדחתה הטענה על "חיסול פרויקט דרום", נדחתה
25 הטענה על "מניעת עיון במסמכי האגודה", ונדחתה הטענה של "ניגוד עניינים" **(נספח**
26 **39 לתיק המוצגים המשותף).**

27 12.2. בהליך 30856-09-10 נדחתה הטענה בעניין פלישה לשטחי ציבור "על פי מדידה"
28 12.3. בהליך 16513-99 נדחתה הטענה על פלישה ל"מרכז מזון של האגודה" **(נספח 40 לתיק**
29 **המוצגים המשותף).**

30 12.4. בהליך 24597-03-10 נדחתה הטענה על "ניתוקי מים" **(נספח 33 לתיק המוצגים**
31 **המשותף).**

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

- 12.5. הבקשה למינוי חוקר, נדחתה על ידי משרד הכלכלה (נספח 37 לתיק המוצגים המשותף) וגם על ידי בית משפט (צורף כנספח 3 לתיק המוצגים המשותף).
- למרות שטענות אלה של מר שגיא, נדחו בעבר על ידי הגורמים הרלוונטיים השונים, הוא בחר להמשיך ולהפנותן כנגד מר כהן, כשהוא יודע שהן נידונו והוכרעו, מבלי לציין זאת בגוף תביעתו.
13. בסיכומיו של מר כהן לתביעה העיקרית נטען כי תוכן ה"פרסום" (הודעת הווטסאפ) לא עולה כדי לשון הרע. מדובר בדברים לגיטימיים שאין בהם פוטנציאל פגיעה בשם הטוב, והם מוגנים ממילא. הפרסום כל כולו הוא אמת אובייקטיבית.
- למר כהן עומדת הגנת אמת בפרסום על פי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע. שני היסודות של ההגנה מתקיימים, האחד- אמת בפרסום, והשני- עניין ציבורי.
- יסוד האמת בהתייחס לסתימה – סתימת הביוב היא בבור הביוב הפרטי בביתו של מר שגיא, ולמרות זאת, סירב מר שגיא לשאת בעלות תיקונה. מר שגיא הציג את הסתימה כציבורית, ובדיקה הוכיחה ההפך, מר כהן הפנה בעניין זה לעדותם של מזכיר הוועד המקומי, מר גלעד דקל, מזכיר הוועד, מר אסף פלד, ומפעיל הביובית מר קאסם סירחאן.
- יסוד האמת בהתייחס לעקירה- לא מדובר בגיזום, אלא בכריתה/עקירה, ולא מדובר בשיחים אלא בעצים.
- מועד קרות שני העניינים (הסתימה והעקירה) חל בשבוע בו הפסיד מר שגיא בתביעות וחויב בתשלום סך של 72,500 ₪.
- בהתייחס לעניין הציבורי- מר שגיא הוא דמות ציבורית, והפרסום עוסק במרחב. סעיף 15(2) לחוק- בין מר כהן לתושבים מתקיימים יחסים המצדיקים התבטאות בביקורתיות ביחס להתנהגות של תושב הכפר כלפי הכפר ותושביו. סעיף 15(3) לחוק- הגנה על עניינם הכשר של תושבי הכפר הזכאים לדעת מה נעשה בכספם ובשטח הציבורי. סעיף 15(4) לחוק- קודם לפרסום, מר שגיא ניסה לשכתב את היסטוריית הכפר, הכפיש את מר כהן אשר ניסה להעלות את העניין לשיח, והתנהג בצורה שמצדיקה ביקורת ביחס לאופיו של מר שגיא ומעשיו. סעיף 15(6) לחוק- התנהגותיו של מר שגיא (הנצחת חברי הכפר, השתת הוצאות פרטיות על הכפר, פגיעה בעצים והגשת תביעת סרק) נעשו בפומבי. סעיף 15(10) לחוק- קודם לפרסום מר שגיא הכפיש את מר כהן וייחס לו "טיפשות" ו"רוע".
- למר כהן קמה הגנת תום הלב לפי סעיף 16(א) לחוק הפרסום- נעשה באופן ענייני וללא הרחבה שלא לצורך, והוא לא חצה את גדר הסביר.
- למר שגיא שם רע – לעניין זה מפנה מר כהן מפנה להליכים שהתנהלו בין מר שגיא לכפר, ולעדויות של מר דקל וגברת ברעם. מר כהן טוען גם לשם רע מחוץ לכפר, ומפנה לפרשיות הטרדה מינית ואונס.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

14. **בסיכומיו של מר כהן לתביעה שכנגד**, נטען כי מר שגיא הודה בחקירתו שהפיץ את כלל הפרסומים, באופן שמקיים את סעיף 2 לחוק איסור לשון הרע. פרסומים 1-3 הופצו ל- 11 נמענים, והפרסום הרביעי הופץ ל- 69 נמענים. התכונות המשפילות והמעשים המבזים שמר שגיא ייחס למר כהן, הם בעלי פוטנציאל לפגיעה בשם הטוב לפי סעיפים 1(1), 1(2) ו-1(3) לחוק ומהווים לשון הרע. למר שגיא לא עומדת הגנת אמת הפרסום, שכן הפרסומים כולם כוזבים.

לא הוכחה הגנת תום הלב, הפרסומים הופצו בחוסר תום לב ובכוונה לפגוע, אין הפרדה בין דעות לבין תיאורים עובדתיים. מר שגיא פרסם בחוסר תום לב במובן סעיף 16(ב) לחוק איסור לשון הרע, מר שגיא לא הוכיח כי תוכן הפרסומים קשור באמת, לא נקט אמצעים כדי לברר האם הם אמת, ולמעשה ידע כי תוכן הפרסומים כוזב.

11

15. **מחקירתו של מר כהן עלה (בתמצית):**

15.1. מר כהן יושב ראש וועד האגודה, מאז שנת 2001, תפקיד אליו הוא שב ונבחר כל שנתיים. התפקיד של הוועד הוא לנהל את העסקים של האגודה. יש 5 או 7 חברי וועד, במסגרתו מתקבלות החלטות ברוב קולות חברי הוועד. הוועד לא עוסק בעניינים מוניציפאליים כיום, אך בעבר עסק גם בעניינים מוניציפאליים. לדרישת התושבים, מאז שנת 2019, התפקיד אותו הוא מבצע הוא עסקי בלבד. תפקידו כיושב ראש הוועד, הוא גם מוניציפאלי כחבר מועצה זבולון, אך ככלל, יושב ראש וועד האגודה לא נוהג להתערב בעניינים מוניציפאליים. הוועד המוניציפאלי פונה בדרישה מפעם לפעם לוועד האגודה בעניין השתתפות סלילת כביש, הקמת מגורים, והוועד מחליט אם הוא נעתר לבקשה (עמוד 46 שורות 12- הסוף לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).

15.2. אם יש דרישה מוניציפאלית, פונים לוועד האגודה. משנת 2019 הוועד לא מקבל החלטות בעניינים מוניציפאליים אלא אם פונים אליהם (עמוד 47 שורות 1-6 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).

15.3. הטענה לפיה מר שגיא סירב לשלם עבור פתיחת הסתימה, נולדה מכך שפנו אל מר כהן אנשים שביקשו ממנו לטפל בעניין הסתימה. בפרוטוקול מיום 4/7/2023 בתיק הנוכחי, שורה 27 עמוד 3, כשנשאל מר כהן בעניין זה, השיב שלא פנו אליו כחבר וועד, אלא כנציג המליאה. פנו אליו בלי שום בקשה לטפל, סיפרו לו את סיפור המעשה כשבועיים לאחר המקרה. ההחלטה לטפל הייתה שלו בכובעו כנציג מוניציפאלי. פנו אליו עם ציפיות, אך הוא לא זוכר מי פנה אליו מלבד אסף ושלומית שלו (עמוד 47 שורות 1-37 עמוד 48 שורות 1-30 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

- 15.4 כשבועיים לאחר מקרה הביוב פנו אליו וסיפרו לו בעניין הביוב והעצים, אך לא זוכר
מה סיפרו לו, אלא מניח שזה בגלל שמר שגיא לא שילם והעצים נכרתו (עמוד 48
שורות 17-28 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 15.5 כל המטרה במשלוח הודעת הוואטסאפ של חברי הכפר הייתה להפעיל לחץ על מר שגיא
לשלם, ולמנוע הישנות מקרים של כריתת עצים (עמוד 49 שורות 11-24 לפרוטוקול
דיון מיום 19/1/2026). מר כהן הודה שהתבלבל, הוא אמור היה לכתוב שהעץ נכרת
ולא נעקר (עמוד 49 שורות 21-31 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026). עוד הודה בכך
שהתכוון שמי מטעמו של מר שגיא עקר את עץ הפלפלוניס, ולא מר שגיא עצמו (עמוד
51 שורות 27-33 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 15.6 המטרה שעמדה מאחורי הפרסום כשכתב בוואטסאפ שבהמשך יפרסם עליו דברים
שקשורים לתום לב שבית המשפט כתב עליו, היא על מנת להראות את חוסר תום
ליבו של מר שגיא כפי שנקבע במספר פעמים בהליכים שנוהלו בבתי המשפט השונים
(עמוד 50 שורות 1-13 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 15.7 עד היום לא שולם החשבון של הביובית, וזאת הוא יודע כי מר קאסם פנה אליו ושאל
מתי תשולם לו עלות תיקון הסתימה (עמוד 52 שורות 1-11 לפרוטוקול דיון מיום
19/1/2026).
- 15.8 ביום משלוח ההודעה בוואטסאפ כבר ידע שהוא הפנה גורמים בוועד להגיש תלונה
במשטרה ישראל כנגד מר שגיא בגין כריתת העצים, אך לא כתב בהודעה שהוגשה
תלונה במשטרת ישראל (עמוד 52 שורות 15-36 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 15.9 את הודעת וואטסאפ לא היה מפרסם על אף תושב אחר, אלא אם היו נסיבות אחרות,
ולמעשה חלק מהסיבות לפרסום הייתה כי הוא לא ביחסים טובים עם מר שגיא
(עמוד 52 שורה 37, עמוד 53 שורות 1-4 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 15.10 חלק מהסיבות בגין פרסם מר כהן את ההודעה בוואטסאפ, היא יחסיו הגרועים עם
מר שגיא (עמוד 53 שורות 1-4 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 15.11 לשאלת ב"כ התובע איפה כתב עליו מר שגיא שהוא מרושע, ענה שרואים בפרסום
הרביעי שמר שגיא כתב "זו התוצאה שטיפשות ורוע חוברים יחדיו", אלא שבפרסום
זה אין הטיה של המילה "רשע". למעשה רק בפרסום הרביעי יש התייחסות לעניין
הרשע (עמוד 53 שורות 8-23 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 15.12 מר כהן לא יכול לזכור מתי הובאו לידי ולידיעתו ארבעת הפרסומים שפרסם מר
שגיא, שכן במהלך השנים מר שגיא הכפיש ומכפיש אותו ואת הוועד, בין 4 ל-5 פניות

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

- 1 מכפישות בשנה משנת 2001, מאז החל את תפקידו בוועד (עמוד 55 שורות 1-25 עמוד
- 2 56 שורות 22-34 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 3 15.13. את התביעה הנגדית הגיש רק בגלל התביעה שהגיש מר שגיא כנגדו, וההסלמה
- 4 בהתכתבויות ביניהם בקבוצת הוואטסאפ בכפר ביאליק, עת כינה אותו מר שגיא
- 5 כטיפש ורשע (עמוד 57 שורות 10-30 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 6 15.14. מר כהן עומד מאחורי האמור בסעיף 10 לתצהירו, הוא עומד על תוצאות ההליכים
- 7 אותם פירט בסעיף זה. לאחר שבחן את שכתב בסעיף זה, הוא מצא טעות שעניין
- 8 ניתוקי המים אליו הפנה בתיק 10-03-25245 זה בעניין משפחת מימוני, קרי- זה לא
- 9 מספר התיק הנכון. פסק הדין הנכון ניתן על ידי בורר וגם עליו הגיש מר שגיא ערעור
- 10 (עמוד 58 שורות 1-3 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 11 15.15. בארבעת הפרסומים לא הכול שקר, יש דברים שהוצאו מהקשרם וחצאי אמיתות,
- 12 אבל אין בהם אמת/דברים נכונים (בפרסומים) (עמוד 58 שורות 6-12 לפרוטוקול דיון
- 13 מיום 19/1/2026).
- 14 15.16. לשאלה לאיזה תביעה משתיקה הוגשה כנגדו התכוון, השיב שהוא לא משפטן, אך
- 15 מדובר בתביעה העיקרית. גם בעניין של האנדרטה מהווה הפרסום של מר שגיא
- 16 השתקה, שכן מר שגיא מבקש לסלף את ההיסטוריה ולכן כתב את שכתב (עמוד 59
- 17 שורות 1-12 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 18 15.17. לשאלה כיצד הגיע לתובנה לפיה כלל התושבים מכירים את מר שגיא כעבריין מין,
- 19 הסביר שיש התנהלות של מר שגיא במשרדי האגודה, שביצע מעשים מגונים במנהלת
- 20 החשבונות במשרדי האגודה. היא התלוננה בפני מר כהן על המעשים שביצע בה
- 21 לכאורה מר שגיא, אך לא הסכימה להגיש תלונה במשטרה, ומבחינתו זה הביא אותו
- 22 לכלל מסקנה לפיה מר שגיא הוא עבריין מין. ברם, הוא מעולם לא פרסם דבר בעניין.
- 23 יש דברים שנאמרו בציבור אך זה אינו קשור אליו ולא יצא מפיו (עמוד 59 שורות 13-
- 24 26 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 25 בעדותו של מר כהן מצאתי לתת אמון מלא. גם כשהעדויות יכולה הייתה להתפרש כנגדו, השיב
- 26 אמת, למשל כאשר הודה כי חלק מהמניעים לפרסום הודעת הוואטסאפ בגינה הוגשה התביעה
- 27 העיקרית, היו יחסיו הרעועים עם מר שגיא, פרסום שלא היה מפרסם כנגד תושב אחר בכפר,
- 28 אלא בנסיבות מיוחדות. מעבר להודעת הוואטסאפ המהווה את הבסיס לתביעה העיקרית, לא
- 29 נטען, וממילא לא הוכח לפני, שמר כהן הוציא את דיבתו של מר שגיא לרעה גם בעניין עבירת
- 30 המין הנטענת כנגדו לגביה לא נטען וממילא לא הוכח כי דיבר רעה אודותיו של מר שגיא, קרי-
- 31 אין זו דרכו של מר כהן.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

16. **מתצהיר עדותו הראשית של מר פלד** עלה שהוא מי שניהן כמזכיר הוועד המקומי בכפר, לצד מר דקל, כשהוא היה עד להתפתחות העניינים בקשר עם סתימת הביוב. מי שפנתה אליו מלכתחילה בשל הסתימה, היא אשתו של מר שגיא, הגברת גילה שגיא, שבמענה לדבריו השיבה ואמרה שהם בדקו, ומקור הסתימה אינו בביתם. לכך הוא השיב לה, שככל שיתברר שהמקור לסתימה היא מערכת הביוב בביתם, תושט עלות התיקון עליהם.
- ביום 19/12/2021 הקבלן התקשר אליו וביקש שיבוא לשוחה הציבורית שמול ביתו של מר שגיא, על מנת להיווכח בכך שהסתימה היא בבור הממוקם בחצר ביתו של מר שגיא, ואכן כאשר הגיע למקום, חיכה לו מפעיל הביובית, מר קאסם, שהראה לו שהשוחה הציבורית ריקה ולא סתומה. לבקשתו, הוא צילם את השוחות ושלה לו. מאוחר יותר התברר שמר שגיא הנחה את מר קאסם לטפל בשוחת הפרטית הסתומה, ומר קאסם הסביר את פשר הצילומים ששלח למר כהן בכך ש **"...תסתכל איך אני צילמתי אותו...הוא אומר לי "זה סתום פה", וזה בגדר שלו הפרטי, זה בבית... אני עברתי דרך הבית שלו...הוא באמת שקרן".** באותו רגע הוא לא היה יכול להקשיב להודעה ועל כן ביקש שמר קאסם יכתוב לו אותה, והוא שלח לו דואר אלקטרוני ביום 26/2/2022 ובה פירט את השתלשלות האירועים מאז הגיע לביתו של מר שגיא, ממנה עולה שהסתימה היא פרטית, ולא בשוחה הציבורית (**העתק הצילומים שנשלחו ממר קאסם למר פלד צורפו כנספח 19 לתיק המוצגים המשותף, העתק קובץ הווידאו שמר קאסם שלח למר פלד, צורפו כנספח 20 לתיק המוצגים המשותף, העתק קובץ אודיו ותמלול של ההודעה הקולית של מר קאסם צורף כנספח 22 לתיק המוצגים המשותף, העתק דואר אלקטרוני ששלח מר קאסם למר פלד צורף כנספח 7 לתיק המוצגים המשותף, העתק צילום המסך של הודעת הווטס אפ שמר קאסם שלח למר פלד צורף כנספח 8 לתיק המוצגים המשותף**).
17. ביום 16/1/2022 שלח הקבלן למר פלד הודעת דואר אלקטרוני במסגרתה ביטא את עמדתו המקצועית לפיה מקור הסתימה היא בחצר משפחת שגיא (**העתק הודעת דואר אלקטרוני, צורפה כנספח לתיק 11 המוצגים המשותף**).
- בשלב מאוחר יותר התלונן הקבלן, שמר שגיא הגיע למשרדי החברה, ואיים על מנהלו של הקבלן, והוסיף ואמר שלו היה יודע שזה מה שמצפה לו, לא היה מאשר לקבלן או למר קאסם לברר את מקור הסתימה.
18. בכל הקשור לעצי הפלפלו, ביום 6/1/2022 ערך עם מר דקל סיור שגרתי בכפר, אז גילו שבשטח הציבורי הגובל בשטחו של מר שגיא, נכרתו עצי פלפלו בשדרות עמיהוד. הוא חשד במר שגיא כמי שביצע את הכריתה, וצילם את המקום (**צילום עצי הפלפלו הכרותים, צורפו כנספח 18 לתיק המוצגים המשותף**).
- עם הגעתם למזכירות לאחר מכן, הגיע אחד מעובדיו של מר שגיא, מר חאלד, כדי לאסוף דואר מהתיבות הממוקמות שם. הם שאלו אותו האם מר שגיא הנחה מי מעובדיו לכרות את עצי הפלפלו, והוא השיב לכך בחיוב.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

19. בעקבות זאת שלח מר דקל למר שגיא מכתב ביום 9/1/2022 לעניין החיוב בעלות הביובית, וכריתת עצי הפלפולן והודעה על כך שהוגשה תלונה למשטרת ישראל, והוא השיב לכך בשני מכתבים. האחד מיום 13/1/2022 במסגרתו כינה את מר פלד בכינוי מעליב של "חצרן של הכפר" וטען כי מקור הסתימה במערכת הביוב הציבורית ולא בביתו, ומכתב נוסף מיום 13/1/2022 במסגרתו התנער מכריתת עצי הפלפולן בטענה שמדובר בשיחים ולא בעצים. **(העתק המכתבים צורפו כנספחים 13 ו- 15 לתיק המוצגים המשותף).**

20. ביום 21/1/2022 שלח מר פלד מכתב לוועד המקומי ובו דחה את טענותיו של מר שגיא ואמר שמדובר בעצי פלפולן, וכי עובד של מר שגיא הודה בכך שהכריזה נעשתה בהנחייתו של מר שגיא, וכי מי שטיפל בסתימת הביוב קבע חד משמעית כי מקור הסתימה בקו הביוב הפרטי שבביתו של מר שגיא. **(העתק המכתב צורף כנספח 9 לתיק המוצגים המשותף).**

ביום 31/3/2022 ראה מר פלד עובד אחר של מר שגיא מבצע גיזום בשטח ציבורי של הכפר, ושאל אותו האם מר שגיא הנחה אותו לכרות את עצי הפלפולן, והוא השיב לכך בחיוב. במענה לכך כתב לו מר שגיא ווטסאפ ובו איים עליו "מציע שתחדל מידיית לאיים על העובדים שלי...ראה הוזהרת" **(העתק מצילום המסך צורף כנספח 4 לתיק המוצגים המשותף).**

21. מחקירתו של מר פלד עלה (בתמצית):

21.1. הוא מזכיר הוועד מזה כ- 10 שנים, חצי שנה עבד במקביל למר דקל, ולאחר מכן ביצע גם את התפקידים שלו (עמוד 39 שורות 19-6 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).

21.2. בפעם הקודמת בה הייתה סתימה בבור ביוב באזור ביתו של מר שגיא, הבעיה הייתה בבור הציבורי. בפעם הנוכחית הוא הודיע לגברת גילה, אשתו של מר שגיא, שאם יסתבר שהסתימה היא בבור שלהם, עלות התיקון תחול עליהם (עמוד 39 שורות 20-27 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026). במקרים בהם איש המקצוע מחליט שהמקור לסתימה בביוב הפרטי, אותו אדם מופנה לשלם את התיקון (עמוד 40 שורות 16-4 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026). בפעם הקודמת שהייתה סתימה, היה אירוע של יום סוער בו היו מספר סתימות במקביל, והאנשים הפרטיים לא נדרשו לשלם (עמוד 40 שורות 23-27 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).

21.3. החשבונית לא שולמה, ומר קאסם פנה אליו ושאל מה עם התשלום (עמוד 41 שורות 9-1 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).

21.4. הסיבה לחשד לפיו מר שגיא הוא שכרת את עץ הפלפולנים נבע מכך שמדובר במקום סמוך לביתו, והוא אינו זוכר אם פנה למר כהן בעניין זה. כאשר כורתים עץ פלפולן, הוא צומח מחדש אך לא בצורת עץ, אלא בצורת עץ פגוע (עמוד 41 שורות 16-37 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

- 1 בעדותו של מר פלד, מצאתי לתת אמון מלא. המסמכים שצורפו על ידו, תמכו בגרסתו אודות
- 2 אופן השתלשלות האירועים, והדרך בה תקשר עם מר שגיא והגברת גילה אשתו.
- 3 22. בתצהיר עדותו של מר דקל חזר האחרון על האמור בתצהירו של מר פלד, והוסיף כי למר שגיא
- 4 אין שם טוב בכפר.
- 5 מחקירתו של מר דקל עלה (בתמצית):
- 6 22.1. הוא חבר קיבוץ יפעת, היה מזכיר וועד כחצי שנה, מחודש 6/21 עד לחודש 1/22. הוא
- 7 התקבל לאחר שעבר ראיון עבודה, ועזב מסיבות אישיות, כשהוא מי שביקש לעזוב
- 8 (עמוד 31 שורות 4-26 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 9 22.2. כשפונים אליו בבעיה, זה הופך להיות עניינו, מהרגע שהסתיימה נמצאה בשטח הפרטי,
- 10 זה מפסיק להיות עניינו. הוא ידע שזו סתיימה בבור הפרטי משיחה שעשה עם מר פלד,
- 11 וגם ביום 23/12 כשנפגשו בשטח, ועל כן על מר שגיא לפתור את העניין מול הקבלן ולא
- 12 מול הוועד (עמוד 32 שורות 1-36 עמוד 33 שורות 1-7 לפרוטוקול דיון מיום
- 13 19/1/2026).
- 14 22.3. אם איש מקצוע היה אומר שהסתיימה בשטח הציבורי, גם הוא היה אומר שמדובר
- 15 בסתיימה בבור ציבורי. כל מה שמצוי בשטח מגרש פרטי, בוודאי שזה באחריות
- 16 הבעלים, ובמקרה דנן מר שגיא (עמוד 33 שורות 5-17, עמוד 34 שורות 23-34, עמוד
- 17 35 שורות 1-6 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 18 22.4. קודם לכניסתו לתפקיד לא שמע סיפורים אודות מר שגיא. במהלך מחצית השנה
- 19 במהלכה עבד בוועד, שמע הרבה סיפורים על מר שגיא, חלקם ממר שגיא עצמו. זה חלק
- 20 מללמוד את ההיסטוריה של הכפר. היו לו שני עימותים עם מר שגיא, שניהם על עניין
- 21 הביוב ועקירת העצים. לפיכך, כשנשאל מדוע בסעיף 8 שורה 4 לתצהירו תיאר את מר
- 22 שגיא כאיש מדון, השיב שהוא ידע ממה שכתב מר שגיא באותו מכתב, בנוסף על
- 23 סופרלטיבים שהגיעו לאוזנו. עוד השיב שבמכתב יש כינויים שכינה אותו מר שגיא
- 24 שבחר לא להתייחס אליהם. הוא התכוון שדרכו של מר שגיא לפגוע לא רק בו באופן
- 25 אישי, היה גם את מר פלד שמר שגיא פגע בו, הוא כתב והשפיל את מר פלד
- 26 וסופרלטיבים שציין במכתב לגבי מר דקל ומר פלד, ולכן כתב את מה שכתב (עמוד 35
- 27 שורות 7-הסוף לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 28 לאחר מכן הודה שבמכתב מר שגיא לא פגע במר דקל באופן אישי, אך ההתייחסות שלו
- 29 למר שגיא הייתה כללית (עמוד 35 שורות 32-הסוף לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 30 22.5. ביום 9/1 כתב מר דקל למר שגיא שהוא דורש את הסדר החוב בגין הביובית (נספחי 15
- 31 לתיק המוצגים המשותף). לשאלת ב"כ של מר שגיא, השיב שמאז אותו מכתב, משך

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

- 1 ידו מהטיפול בסתימה, ולא פנה למר כהן בעניין (עמוד 36 שורות 28-34 עמוד 37 שורות
- 2 1-11 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 3 22.6. לשאלה מה הייתה עילת הסגירה של התלונה שהוגשה למשטרת ישראל, השיב שכתב
- 4 בתצהיר שלמיטב זכרונו העילה הייתה חוסר עניין לציבור, אך אין בידיו את החלטת
- 5 המשטרה (עמוד 37 שורות 15-23 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 6 22.7. לשאלה איך זה שלאחר זמן קצר מכניסתו לתפקיד, הוא אמר שתש כוחו להשיב למר
- 7 שגיא בשל התנהלותו, השיב שהוא לא ראה טעם בהמשך ההתכתבות הזו. הוא היה
- 8 מיואש כי ראה שהוא מתכתב עם אדם מכובד על דברים קטנים בסגנון לא ראוי, ולכן
- 9 בחר לא להשיב על זה, מכוח הגדרת תפקידו, ולא בשל סיפורים ששמע על מר שגיא
- 10 (עמוד 37 שורות 24 עד הסוף, עמוד 38 שורות 1-2 לפרוטוקול הדיון מיום 19/1/2026).
- 11 בעדותו של מר דקל, מצאתי לתת אמון מלא. מר דקל קיבל את תגובתו של מר שגיא לדרישת
- 12 התשלום העניינית שצורפה כנספח 15, שם כינה מר שגיא את מר פלד כ"..."ואז החצרן של הכפר
- 13 אסף פלד הכיר בכך ש...", ובמכתב נוסף שצורף במסגרת נספח 15 לתיק המוצגים המשותף,
- 14 בחר מר שגיא לציין כי "הואיל ואתה שותף פעיל ביוזמתך בכל הנוגע לפעילות חד צדדית
- 15 בשטחים ציבוריים חזקה עליך לדעת ששלומית שלו יו"ר הועדה עושה כן עד היום בשתילת
- 16 6 עצים על דרך ציבורית גם היום אחרי שפינתה פלישתה משטח זה, יוסי מזרחי שכנה פולש
- 17 עם גדר חלקת ביתו לאותה דרך, דב פטיש השתלט על שטח ציבורי ומקלט ואתם בשיתוף וועד
- 18 האגודה פלשתם עם צינור המים הראשית לחלקת המגורים שלי, אולי זה יראה לכם מוזר
- 19 בכפר ביאליק שעליכם לנהוג באופן שוויוני כלפי פלישות לשטח ציבורי". למקרא תשובה
- 20 שכזו, ניתן להבין מדוע זה טען מר דקל, שהבין שלא מדובר בהתנהלות עניינית, חש כיתש כוחו,
- 21 ולכן בחר להתעלם מהכתוב במכתב.
- 22 23. מתצהיר עדותו של מר קאסם, מפעיל הביובית עלה, שהוא חוזר על השתלשלות האירועים,
- 23 ומסקנתו לפיה מקור הסתימה היא במערכת הביוב של מר שגיא.
- 24 מחקירתו הנגדית של מר קאסם, עלה (בתמצית):
- 25 23.1. הידע שיש לו נרכש מדודו שעבד עמו שנים, אבל לא מלימודי הסמכה כשרברב. יש לו
- 26 ניסיון של שנים בתחום (עמוד 26 שורות 10-14 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 27 23.2. אבחון סתימה פשוט, בודקים אם השוחה ריקה- שאז אין סתימה, וככל שהשוחה מלאה,
- 28 המסקנה כי קיימת בה סתימה. אם שתי השוחות יושבות" על אותו קו, בודקים אם
- 29 הסתימה נוצרה ביניהן (עמוד 26 שורות 15-21 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 30 23.3. קודם להגעתו לחציריו של מר שגיא, היה בשוחה במרחב הציבורי, הגם שלא ידע מה
- 31 המרחק בין השוחות (אולי 5 אולי 6 אולי 7) (עמוד 26 שורות 22-31 לפרוטוקול דיון מיום

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

- 1 (19/1/2026). הוא היה קודם לכן כבר פעם באזור, בסתימת ביוב של בור במרחב הציבורי,
- 2 בצד השני של בית משפחת שגיא (עמוד 27 שורות 5-1 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 3 23.4. הביובית עמדה לצד הבית של מר שגיא, ומשם העביר צינור לתוך השוחה. אורך הצינור
- 4 היה כ-8-10 מטר (עמוד 27 שורות 15-29 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 5 23.5. הסתימה הייתה בהתחלת הבור של מר שגיא, ומשם שם הוא המשיך לשטוף את כל
- 6 הצינור, מהבית עד לבור הראשי בכביש (עמוד 27 שורות 30-35 לפרוטוקול דיון מיום
- 7 19/1/2026).
- 8 23.6. לשאלה האם לא חייב להיות קשר בין איפה שהסתימה לבין איפה שהשוחה שאתה נכנס
- 9 אליה, השיב שלפעמים כן ולפעמים לא. כדי לפתוח את הסתימה יש דיזה ולחץ מים גבוה,
- 10 130 בר וספיקה של 260 ליטר בדקה. כדי לדעת איפה הסתימה לא תמיד צריך לבדוק עם
- 11 מצלמה. אם יש תקלה בקו אתה קודם שוטף ואחר כך מכניסים מצלמה שמראה איפה
- 12 הבעיה. במקרה דנן ידע שהסתימה אצל מר שגיא, כי לא נכנס אפילו מטר מתוך 10
- 13 מטרים של צינור, ואחר כך המפלס התחיל לרדת. גם בלי מצלמה אפשר היה לדעת כי
- 14 הסתימה בבור של מר שגיא, כי לקח כמה דקות עד שהמפלס ירד, ורק לאחר מכן הצינור
- 15 עבר לכיוון הבור בכביש (עמוד 28 שורות 3-הסוף, עמוד 29 לפרוטוקול דיון מיום
- 16 19/1/2026).
- 17 23.7. עד היום לא קיבל כסף כי הוועד אליו הועברה החשבונית טען כי קיים סכסוך בין מר
- 18 שגיא לכפר. אמרו לו שיקבל את התמורה עבור עבודתו, אך הוא לא קיבל (עמוד 29
- 19 שורות 14-25 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 20 23.8. לסיכום ולשאלת בית המשפט השיב העד, כאשר ראה סתימה בבור של מר שגיא,
- 21 וסתימה כמטר מהבור של מר שגיא, הבין שהסתימה בבור של מר שגיא, כאשר הבור
- 22 בכביש הראשי היה פתוח, המסקנה היא שהסתימה בבור של מר שגיא. הצינורות
- 23 שמובילים את הביוב מהבתים הפרטיים לשוחה הציבורית הם באחריות אותם אנשים
- 24 שמשטחם יוצא הצינור ומתחבר לבור המרכזי הציבורי (עמוד 29 שורות 37-29 עמוד 30
- 25 שורות 9-1 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).
- 26 בעדותו של מר קאסם, מצאתי לתת אמון מלא. מר קאסם נתן הסבר מלא לתופעת הסתימה
- 27 בביוב, הדרך בה המקור לה נבחן, והדרך בה הגיע למסקנתו לפיה מקור הסתימה בבור הביוב
- 28 הממוקם בחצריו של מר שגיא, מבלי שזהות הצדדים משפיעה כהוא זה על התוצאה אליה הגיע.
- 29 24. הגברת ברעם הצהירה, כי היא מודעת לשמו הרע של מר שגיא כתושבת וילידת הכפר, עליו
- 30 שמעה עוד מאביה. לא מר כהן הוא שביסס את מעמדו ושמו של מר שגיא במושב. אחת הסיבות

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

לשמו הלא טוב, היא העובדה שרשם האגודות השיתופיות הורה על מחיקת חוב בסך של 800,000 ₪ אותו חב מר שגיא.

מחקירתה של הגברת ברעם עלה (בתמצית):

24.1. השמועות והמידע שקיים בידה, התקבל ברובו מאביה. אין לה ולא היה לה ולמר שגיא כל עניין אישי. הערכתה כלפיו נובעת ממהלך השנים, כפי שחוותה בכפר ביאליק, ומה שקורה היום. היא חוותה את מר שגיא עוד מהתקופה שגרה בבית אביה, כשהיא רואה דפוס התנהגות חוזר. הדוגמאות שנתנה בתצהירה ניתנו חלק ממה ששמעה וראתה בביתה עת חייתה בבית אביה. אין מדובר בהתרשמות ישירה שלה ממנו (עמוד 42 שורות 22-37 עמוד 43 שורות 1-10 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).

24.2. הטענה לפיה נמחק חובו של מר שגיא, גרמה לכך שהחוב הושת על חברי האגודה. גם אם הגברת ברעם הודתה שלתושב מותר למחות על חוב שהושת עליו, הרי שהיו סיכומים במשך שנים שלו מול הוועד, הוא לא עמד בהם ולא רצה לשלם, חזר בו מסיכומים מול הוועד, ולכן בסופו של יום, הטריבוניל השיפוטי התייחס ממנו ונמחק החוב. את החלטת בית המשפט הכפר כיבד, והחוב הושת על חברי האגודה (עמוד 43 שורות 11-37 עמוד 44 שורות 1-15 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).

24.3. מר שגיא עשה לאביה הרבה צרות, וכך היה ידוע בביתם (עמוד 44 שורות 16-18 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026). היא שומעת עליו גם באספות (עמוד 44 שורות 24-26 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).

24.4. לגבי פועלו של מר כהן כיו"ר הוועד, השיבה שהוא עושה כל שביכולתו לטובת כפר ביאליק. אדם ישר, אמין. על התחושות הקשות שיש למר כהן כתוצאה ממעשיו של מר שגיא, שמעה ממר כהן (עמוד 44 שורות 27-32 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026). קשה לה לראות את מר כהן סובל מדברים שנאמרים עליו על ידי מר שגיא (עמוד 44 שורות 33-37 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).

24.5. משפחתה מעולם לא הייתה שותפתו של מר כהן בעסקים. שלושת המשפחות עבדו יחד במרכז המזון. היא מכירה את ההליך המשפטי כנגדו של מר כהן (עמוד 45 שורות 21-35 לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026).

בעדותה של הגברת שלומית מצאתי לתת אמון, הגם שמשקל עדותה לא יהיה מכריע בשקלול העובדות והעדויות בסופו של יום, מקום בו התרשמותה ממר שגיא, הייתה כצד שלישי, כבתו של אביה, ולא כצד לשיח או סכסוך. מאמינה אני לגברת ברעם, כי במסגרת אספות חברי הכפר, היא זכתה להתרשמות נוספת על מר שגיא, בין אם ישירות, ובין אם מצדדים אחרים, אלא שמרבית התרשמותה, כאמור, היא מכוח דברים שראתה ושמעה במהלך חייה כצד שלישי.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

25. **קבלן הביוביט**, זומן למתן עדות מבלי שהוגש מטעמו תצהיר עדות ראשית, אך מעדותו עלה
שלא הוא שביקר במקום במועד ההצפה בביוב, ועל כן כל מה שהוא מעיד, הוא עדות מפי
השמועה. מי שהיה במקום הוא מר קאסם, והוא מי שצילם את הסרטונים (**עמוד 24 שורות**
10-30 **לפרוטוקול דיון מיום 19/1/2026**).

דיון והכרעה

אקדים אחרית לראשית ואומר, כי לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, עיינתי בכתבי טענותיהם
ונספחיהם, שמעתי והתרשמתי מעדותם, ואת סיכומי טענותיהם, הגעתי לכלל מסקנה כי דין
התביעה העיקרית להתקבל בחלקה הקטן בקשר עם הפרסום שפורסם על ידי מר כהן בהודעת
הווטס-אפ, בעוד שדין התביעה שכנגד בגין ארבעת הפרסומים שפורסמו על ידי מר שגיא להתקבל
במלואה. למען הסר ספק, גם אם נפלה טעות בהפניה לתיק המוצגים המשותף, הרי שפסק הדין
עוסק באותה נקודה, במסמך אליו הוא מפנה.

במסגרת פסק הדין יהא עלי להכריע בשאלה, אם הפרסומים שפרסמו הצדדים זה כלפי זה, כוללים
לשון הרע, ואם התשובה לכך חיובית, להשיב על השאלה אם עומדת למי מהצדדים הגנה בגין
פרסומיו.

המסגרת הנורמטיבית – התביעה העיקרית

26. התנאים המצטברים להוכחת הגנת אמת הפרסום - על פי סעיף 14 לחוק, כדי ליהנות מהגנת
"אמת הפרסום" (הידועה כהגנת "אמת דיברתי"), על המפרסם להוכיח שני יסודות
מצטברים: האחד, כי התוכן שפורסם היה אמת (יסוד עובדתי), והשני כי היה בפרסום
"עניין ציבורי" (יסוד ערכי). נטל ההוכחה לקיומם של שני יסודות אלו מוטל על הנתבע;
ע"א 10281/03 **אריה (אריק) קורן נ' עמינדב (עמי) ארגוב** (12.12.2006); ע"א (מחוזי ת"א)
36859-11-18 **יעקב בוזגלו נ' מרדכי פשכצקי** (13.02.2019)).

27. בחינת אמיתות הפרסום ואי-דקדוק בפרטי לוואי - יסוד האמת נבחן על פי מידת ההתאמה
בין תוכן הפרסום לבין המציאות האובייקטיבית כפי שהוכחה בבית המשפט. הפסיקה
קובעת כי אינה נדרשת זהות מוחלטת בין המציאות לפרסום, ודי בכך שהמשמעות הכללית
והתוכן המהותי תואמים את האמת. פרטי לוואי שאין בהם פגיעה של ממש, כמו העובדה
שמר שגיא כרת את העץ באמצעות פועלים ולא בעצמו, או שהוא כרת עץ ולא עקר אותו,
לעיתים אינם שוללים את ההגנה (ע"א 10281/03 **אריה (אריק) קורן נ' עמינדב (עמי) ארגוב**
(12.12.2006); ת"א (מחוזי ת"א) 2114-08 **פנינה שפיגל נ' ריקי שחם-רביצקי**
(06.10.2015); ע"א (מחוזי ים) 42736-09-11 **אבי נעים נ' יהודה אלבוים** (28.12.2011)).

28. קיומו של עניין ציבורי בפרסום בקהילה סגורה - "עניין ציבורי" מתקיים כאשר המידע
תורם ליכולתו של הציבור לגבש דעה בעניינים ציבוריים או לשיפור אורחות חייו. פרסום

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

- 1 בקבוצת ווטס-אפ של כפר במושא ניסיון להשית הוצאות פרטיות על הקופה הציבורית או
- 2 פגיעה ברכוש הציבורי (כריתת עצים) עלול לציין אינטרס חברתי המצדיק את הפרסום,
- 3 היות שהוא נוגע לניהול התקין של חיי הקהילה ולשמירה על משאביה (אורי שנהר דיני
- 4 **לשון הרע (2024)**, פרק שבעה-עשר אמת הפרסום - הגנת סעיף 14 ; ת"א (מחוזי ת"א) 2114-
- 5 **08 פנינה שפיגל נ' ריקי שחם-רביצקי** (06.10.2015) ; ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן
- 6 **שרנסקי** (04.08.2008)).
- 7 מעמדו של יו"ר ועד כדמות ציבורית וחובת הדיווח - הפסיקה הכירה ביו"ר ועד מושב או
- 8 כפר כדמות ציבורית בהקשר הקהילתי. לגבי דמויות ציבוריות, קיימת נטייה לתת משקל
- 9 מוגבר לחופש הביטוי, במיוחד כאשר הפרסום נוגע לפעילותן או לעניינים המשפיעים על
- 10 הציבור שאותו הן משרתות. במקרה זה, יהא עלי לבחון את השאלה, אם ליו"ר הוועד יש
- 11 חובה לעדכן את התושבים על התנהלות שעלולה לפגוע בתקציב הכפר או במראה הכפר
- 12 (אורי שנהר דיני לשון הרע (2024) ; ע"א 10281/03 **אריה (אריק) קורן נ' עמינדב (עמי)**
- 13 **ארגוב** (12.12.2006)).
- 14 גם אם בית המשפט מוצא לנכון לקבל תביעה המוגשת בגין לשון הרע, השפעת "שם רע"
- 15 קודם, משפיעה על גובה הפיצוי, ההלכה הפסוקה קובעת כי הפיצוי בגין לשון הרע נועד
- 16 להשיב את המצב לקדמותו, ולכן יש לבחון מה היה מצבו של השם הטוב ערב הפרסום.
- 17 מקום שיוכח כי למר שגיא יש "שם רע" קודם הנוגע במישרין למושא הפרסום (כגון טענות
- 18 על הטרדה), הערך הנכסי של שמו נמוך יותר, ובית המשפט רשאי להפחית את הפיצויים
- 19 בהתאם (ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן **שרנסקי** (04.08.2008) ; ע"א 670/79 **הוצאת**
- 20 **עתון הארץ בע"מ נ' בצלאל מזרחי** (12.04.1987)).
- 21 נטל ההוכחה והיעדר מסמכים לניקוי השם - אמנם קיימת חזקה שלכל אדם יש "שם טוב"
- 22 ממוצע, אך חזקה זו ניתנת לסתירה על ידי הנתבע. אם הנתבע הציג ראיות לפרסומים
- 23 שליליים קודמים, הנטל להראות כי שמו "נוקה" (למשל באמצעות פסק דין מזכה או הסכם
- 24 פשרה שנחתם לפני שנערך הליך לפני בית המשפט, או הצגת כתבת התנצלות וכדומה) מוטל
- 25 על התובע. הימנעות מהצגת מסמך מהותי המעיד על זכייה בתביעה קודמת, למרות מודעות
- 26 לטענת ה"שם הרע", עלולה להיזקק לחובת התובע ולחזק את הטענה ששמו אכן פגום (אורי
- 27 שנהר **דיני לשון הרע (2024)** , פרק עשרים ושישה- פיצויים בעוולה של פרסום לשון הרע ;
- 28 ת"א (שלום י-ם) 35884-09-19 **מרדכי פנחסי נ' אייל שחר** (22.02.2024)).
- 29 הבאת ראיות על אופי ועבר לפי סעיף 22 לחוק - חוק איסור לשון הרע מאפשר לנתבע להביא
- 30 ראיות על שמו הרע של הנפגע או על עברו הפגום, אם הם נוגעים במישרין ללשון הרע
- 31 הנדונה, וזאת לצורך הפחתת הפיצויים. אם יוכח לפניי שמר שגיא הורשע בעבר או ששמו
- 32 נקשר בפרשות שליליות (כמו הטרדות) הוא שיקול מרכזי בהערכת עוצמת הפגיעה הנובעת

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

- 1 מהפרסום החדש (ת"א (שלום י-ם) 64533-12-21 **גתית ברזני נ' אביטל בת שבע לוי**
2 (23.06.2025)).
- 3 33. הבחנה בין "שם רע" לבין שלילת הזכות להגנה - חשוב להדגיש כי גם אדם בעל "שם רע"
4 זכאי לכך ששמו לא יושחר עוד יותר מעבר למה שכבר קיים. עם זאת, הפיצוי שייפסק לו
5 יהיה נמוך משמעותית מזה של אדם ללא רבב, ולעיתים עלול להסתכם בפיצוי סמלי בלבד
6 ("פיצוי לבוז") אם יוכח שהפרסום החדש לא הוסיף נזק ממשי לתדמיתו הפגועה ממילא
7 (ת"א (שלום ת"א) 18448-10-15 **אורן אסף חזן נ' עמית יצחק סגל** (11.09.2016); ת"א
8 (שלום ת"א) 42864-07-21 **שגב ישראל אפריאט נ' תאגיד השידור הישראלי** (12.02.2025)).
- 9 34. הגנת תום הלב מכוח חובה חוקית, מוסרית או חברתית - סעיף 15(2) לחוק מעניק הגנה
10 למפרסם שפעל בתום לב בנסיבות שבהן היחסים בינו לבין הנמענים הטילו עליו חובה
11 חוקית, מוסרית או חברתית לבצע את הפרסום. במקרה של יו"ר ועד כפר, יהא עלי לבחון
12 את השאלה, אם קיימת חובה כזו כלפי התושבים בכל הנוגע להתנהלות שעלולה לפגוע
13 בתקציב הכפר או במראה הכפר (דנ"א 2121/12 **פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך**
14 (18.09.2014)).
- 15 35. חזקת תום הלב וסבירות הפרסום - לפי סעיף 16(א) לחוק, אם הנתבע הוכיח שהפרסום
16 נעשה באחת הנסיבות של סעיף 15 לחוק (כגון חובה חברתית) ושהוא לא חרג מהסביר,
17 חזקה עליו שפעל בתום לב. העובדה שמר כהן ביקש להגן על הקופה הציבורית ולהתריע
18 מפני כריתת עצים עלולה לחזק את סבירות הפרסום. מאידך גיסא, חזקת חוסר תום לב
19 תקום רק אם יוכח שמר כהן האמין באמיתות דבריו או לא התכוון לפגוע מעבר לנדרש
20 (סעיף 16(א) לחוק איסור לשון הרע; ת"א (שלום י-ם) 2810-01-21 **אהרון מרואני נ' שגב**
21 **ישראל אפריאט** (25.07.2021)).
- 22 36. הגנה על עניין אישי כשר של הציבור - סעיף 15(3) לחוק מעניק הגנה לפרסום שנועד להגן
23 על עניין אישי כשר של המפרסם או של האדם שאליו הופנה הפרסום. אם יוכח לפני שאכן
24 כך הם פני הדברים, יש וניתן יהיה לראות בתושבי הכפר כבעלי עניין אישי כשר במידע על
25 מי שמנסה להשית עליהם הוצאות פרטיות, וביו"ר הוועד כמי שפועל להגנת אינטרס זה
26 (אורי שנהר **דיני לשון הרע (2024)**, פרק עשרים הגנות הנסיבות המצדיקות: פרסום בתום
27 לב מתוך חובה או לשם הגנה על אינטרס).
- 28 **מן הכלל אל הפרט – התביעה העיקרית**
- 29 37. בכל הקשור לשמו הטוב הנטען של מר שגיא, מצאתי לקבוע ממצא עובדתי שלמר שגיא אין
30 שם טוב בקרב בני כפר ביאליק ו/או בכלל. מחד גיסא, להוכחת שמו הטוב צירף מר שגיא
31 תעודות הוקרה מגופים אלו או אחרים. המכתבים ותעודות ההוקרה, לא הוגשו באמצעות

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

1 עורכם, ועל כן לא ניתן להם משקל ראוי בעת קביעת ממצא עובדתי אודות שמו הטוב של
2 מר שגיא. מר שגיא בחר לצרף תעודות אלו, מבלי להעיד ולו עד אחד מטעמו ובאמצעותו
3 להגיש את תעודת ההוקרה, על מנת להראות את ההערכה לה הוא טוען שזכה מגופים
4 שונים במהלך חייו. ודוק, ייתכן שמר שגיא עשה בחייו רבות לטובת עמו, וזכה להוקרה
5 ממפקדיו, ומעמיתיו למקצוע, אך לצורך הוכחת ההוקרה, יש להביא את המסמך באמצעות
6 עורכו.

7 בהקשר לטענות אודות פרסומי השמצה במושא הטרדה מינית, אשר מר כהן העיד כי ניזון
8 מהם, ומבלי שמר שגיא התמודד עם אמיתותם במסגרת הליך זה, בין היתר לאור החלטת
9 בית המשפט מיום 19/1/2026 על אי-מתן משקל לטענות אלו בשל הרחבת חזית, לא ניתן
10 לקבוע ממצא עובדתי לגבי אמיתותן. עם זאת, מצאתי לקבל את דבריו של מר כהן לפיהם
11 לא העלה טענה זו במושא מעשים מגונים מטעם מר שגיא בעצמו, אלא ניזון מדברים
12 שפורסמו כנגד מר שגיא ברבים.

13 לפיכך, כאמור, מצאתי לקבוע הן בעקבות האמור לעיל, והן בעקבות התרשמותי
14 מעדויותיהם של מר דקל, של מר פלד ושל הגברת ברעם (אם כי חוותה את מר שגיא
15 באמצעות דברים בהם היה מעורב אביה, ולא ישירות, ובשים לב לאמור, המשקל שיינתן
16 לעדותה קטן יותר ושונה ממשקל העדויות האחרות), כמו גם מעדותו של מר כהן, ששמו
17 של מר שגיא אינו טוב בקרב בני כפר ביאליק. התרשמתי ממר שגיא, כמי שדרכו להכפיש
18 אחרים, ולמחזר טענות כלפיהם, גם אם אלו עברו תחת שבט ביקורתה של הערכאה
19 המוסמכת, ונדחו. דרכו של מר שגיא, היא דרך המדון.

20 מן העדויות שהובאו לפניי, מצאתי לקבוע ממצא עובדתי לפיו הסתיימה בביוב, הייתה בבור
21 הביוב הפרטי, בחצירו של מר שגיא. יותר מכל השתכנעתי מעדותו של מר פלד ומר קאסם
22 והסבריו המפורטים, לפיה מקום שקיימת סתיימה בבור ביוב ציבורי, יש לשער שהסתיימה
23 תתחיל באותו בור שייראו בו מים עומדים, ותימשך עוד מרחק מסוים לכיוון הבור הפרטי.
24 לעומת זאת, במקרה דנן, בבור הפרטי שבחצר הבית של משפחת שגיא עמדו מים, והוא היה
25 סתום סמוך למטר נוסף לכיוון הבור הציבורי, מה שמלמד בהתאם להסברו של מר קאסם,
26 כי מקור הסתיימה היה בבור הביוב שממוקם בחצירו של מר שגיא. מצאתי לקבל את
27 גרסתו של מר קאסם, ולתת בו את מלוא אמוני.

28 בנסיבות אלו, לא מצאתי כי יש מקום לבחון את השאלה, מהיכן קיבל מר כהן את המידע
29 אודות הבור, היות שהתוצאה היא אותה תוצאה, חיוב שלא כובד על ידי מר שגיא לאחר
30 שמפעיל הביובית קבע שמקור הסתיימה בבור הפרטי שלו, בידיעה שהתשלום לא ישולם על
31 ידי המועצה מקום שאין מדובר בשוחה הציבורית, ועל כן בסופו של יום, הוועד שזימן את
32 הביובית לצורך פתיחת הסתיימה, הוא שייאלץ לשלם את עלות התיקון, תוך השתתו על

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

1 חברי האגודה. יובהר, כי שאלת מקור המידע של המפרסם ומאמצי האימות שנעשו (או לא
2 נעשו) הם רלוונטיים לבחינת הגנת תום הלב, אך במקרה זה, ממצאים אחרים במושאמניעי
3 הפרסום הכריעו את הסוגיה.

4 השתכנעתי מעדויות העדים השונים, שהתיקון לא שולם עד כה על ידי האגודה ו/או על ידי
5 צד ג', וכי קודם לקריאת הביובית לתיקון, הובהר היטב לאשתו של מר שגיא, הגברת גילה,
6 על ידי מזכיר הכפר, שאם יתברר שמקור הסתימה בביוב הפרטי שבחצרם, יישאו בעלות
7 התיקון.

8 כאמור, מצאתי לקבוע כי בעת משלוח הודעת הווסס-אפ על ידי מר כהן לחברי הכפר,
9 המציאות הייתה שמר שגיא מסרב לשלם את עלות התיקון, אף שמקור הסתימה היה
10 בשוחה שבחציריו. בשל סירובו של מר שגיא לשאת בעלות התיקון (הוא חוזר ומדגיש עד
11 היום שמקור הסתימה לא היה בביתו), חלה על מר כהן החובה כיושב ראש ועד האגודה,
12 להעביר מידע זה לשאר חברי הכפר, שעלולים להיות מחויבים לשאת בעלות התיקון.

13 39. בכל הקשור לעץ הפלפלוניס, חקירת העדים מטעם מר כהן עסקה בשאלה אם מר שגיא
14 עצמו הוא שכרת את העץ, או אחרים מטעמו (ובסופו של יום הודה מר כהן כי עובד מטעמו
15 של מר שגיא הוא שביצע את הפעולה עצמה בהוראתו של מר שגיא), ואם מדובר בכריתה
16 או בעקירה (ולבסוף הודה מר כהן שהתבלבל, ויש לכנות את הפעולה כריתה ולא עקירה).
17 לפיכך, הנני קובעת ממצא שבעובדה, שעובד מטעמו של מר שגיא ובהוראתו, הוא שכרת
18 את עץ/שיח הפלפלוניס. ודוק. גם אם בטענתו של מר שגיא, כפי שהובאה כתשובה למכתב
19 הוועד במושא דרישת סילוק התשלום בגין התיקון, לפיה הגזימה נעשתה לאחר שביקש
20 מהוועד לגזום את העץ והוא לא עשה כן, אין בכך כדי להצדיק את התנהלותו של מר שגיא
21 שבחר לקחת את הדין לידי, ולבצע את הגזימה על דעתו בלבד, באמצעות מי מטעמו.

22 40. מלבד עדותו של מר שגיא, כעדות בעל דין יחידה, לא הובאה מטעמו כל עדות במושא שמו
23 הטוב, כריתת עץ הפלפלוניס, והמקור לסתימה בביוב, כאשר אשתו (הגברת גילה שגיא)
24 הייתה מעורבת לכל הפחות בחלק בו הוסבר לה שאם יימצא שמקור הסתימה בביתם, הם
25 יישאו בעלות התיקון.

26 על פי ההלכה הפסוקה, אי הבאתו של עד רלוונטי מעוררת חשד שבעל הדין שנמנע מהבאתו
27 חושש מעדותו ומחשיפתו לחקירה שכנגד. התנהגות כזו יוצרת הנחה (הניתנת לסתירה)
28 שאם הושמע העד, עדותו הייתה תומכת בגרסת היריב. ההלכה ידועה, ואין צורך להכביר
29 במילים אודותיה.

30 אם מדובר בבן משפחה קרוב מאוד, כגון אשתו של מר שגיא, קיימת הנחה בסיסית בדבר
31 זהות אינטרסים בינה לבין בעלה. לפיכך, הציפייה שהיא תובא לעדות לשם חשיפת האמת

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

- 1 היא גבוהה במיוחד. הימנעות מר שגיא מהבאת אשתו למתן עדות, למרות שהיא יכולה
- 2 הייתה לשפוך אור על השיחות עם הוועד ועל הנסיבות העובדתיות שקדמו לביצוע התיקון
- 3 על ידי מר קאסם, נזקפת לחובתו ומחזקת את גרסתו של מר כהן (ע"א (מחוזי חי')-51985-
- 4 05-17 **שלומי אלמשלי נ' יהודה בן הרוש** (10.12.2017)).
- 5 41. אם מר שגיא מסתמך על עדותו שלו בלבד ללא חיזוק או סיוע מעדים חיצוניים או מסמכים,
- 6 בית המשפט נדרש לזהירות יתרה. לפי סעיף 54 **לפקודת הראיות (נוסח חדש)**, תשל"א-
- 7 1971, הכרעה על סמך עדות כזו מחייבת הנמקה מפורטת ומתן אמון מלא ומושלם בעדות.
- 8 במקרה שבו מר שגיא בחר במודע שלא להביא עדים חיוניים שיכולים היו לתמוך בכתב
- 9 התביעה בכלל ובגרסתו במושא שמו הטוב, לאחר שפורסמו כנגדו פרסומים במושא
- 10 האשמה בדבר הטרדה מינית בפרט, קשה לבית המשפט לתת אמון מלא בגרסתו היחידה
- 11 (יניב ואקי **דיני ראיות** כרך ג (2021), פרק 49- הנמקה).
- 12 42. עולה מן האמור לעיל, שמשנמצא שמר שגיא אכן סירב לשלם את עלות תיקון סתימת הביוב
- 13 לאחר שהוכח שמקורה בחציריו, ועובד מטעמו כרת את עץ/שיח הפלפלוניים שהיה מחוץ
- 14 לחציריו, ומר כהן כיושב ראש הכפר סבר בתום לב שזכות תושבי הכפר לדעת על כך, אמורה
- 15 הייתי להורות על דחיית התביעה העיקרית. אלא מאי? בחקירתו הנגדית הודה מר כהן
- 16 ביושר, כי לעובדה שבין השניים קיימת יריבות, ולעובדה שמר שגיא כינה אותו קודם לכן
- 17 טיפש ורשע, כמו גם ההודאה לפיה אם מדובר היה בחבר כפר אחר, לא היה פועל כן, יש
- 18 כדי להטות את הכף, ולו במעט, לטובת מר שגיא.
- 19 43. הגנת תום הלב לפי סעיף 15 לחוק מותנית בכך שהמפרסם פעל מתוך אמונה באמיתות
- 20 הפרסום ומתוך מניע ראוי. הפסיקה קובעת כי כאשר פרסום נובע מ"כוונת זדון", מרצון
- 21 להשמיץ או כתוצאה מיריבות אישית ונקמה (כגון תגובה לכך שהתובע כינה את הנתבע
- 22 "טיפש ורשע"), הדבר מציין היעדר תום לב הדרוש. במצב כזה, המפרסם משתמש ב"כסות"
- 23 של חובה ציבורית כדי לסגור חשבונות אישיים, ובית המשפט לא יעניק לו הגנה (דנ"א
- 24 2121/12 **פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך** (18.09.2014); אורי שנהר **דיני לשון הרע (2024)**,
- 25 פרק עשרים - הגנות הנסיבות המצדיקות: פרסום בתום לב מתוך חובה או לשם הגנה על
- 26 אינטרס).
- 27 44. סעיף 16(ב)(3) לחוק קובע חזקה של חוסר תום לב אם המפרסם התכוון לפגוע בנפגע במידה
- 28 גדולה מזו שהייתה סבירה להגנת הערכים המוגנים. הודאת הנתבע כי לא היה מפרסם את
- 29 הדברים אם מדובר היה באדם אחר, מציינת שהפרסום היה "מגמתי" וסלקטיבי. בחירה
- 30 מודעת להשחיר דווקא את פניו של יריב אישי, תוך שימוש במידע שלא היה מפורסם לגבי
- 31 אחרים, חורגת ממתחם הסבירות ושוללת את חזקת תום הלב (סעיף 16(ב)(3) לחוק; ת"א
- 32 (מחוזי חי') 57373-04-18 **רמי חסון בע"מ נ' צביקה גנדלמן** (30.12.2021)).

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

45. גם אם קיימת ליו"ר ועד "חובה מוסרית או חברתית" לעדכן את התושבים על פגיעה ברכוש הציבור (לפי סעיף 15(2)), עליו לעשות זאת באופן אובייקטיבי וניטרלי. ברגע שהנתבע מודה שהסכסוך האישי היה "משקולת" בהחלטה לפרסם, הוא מאבד את ההגנה. הפסיקה מדגישה כי הגנת תום הלב לא נועדה לאפשר לאנשי ציבור להשתלח ביריביהם במסגרת פולמוס אישי, גם אם יש בפרסום גרעין של עניין ציבורי (ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי (04.08.2008); ת"א (מחוזי י-ם) 13358-01-17 אלון חמדני נ' ברק כהן (05.05.2020)).

46. הודאת בעל דין בחקירה נגדית שפעל ממניעים זרים היא ראיה מכרעת. כאשר מר כהן מאשר כי ה"טריגר" לפרסום היה עלבון האישי ("טיפש ורשע"), הוא למעשה מודה כי הפרסום לא נעשה "בתום לב" כמשמעותו בחוק. במצב כזה, גם אם העובדות בפרסום נכונות בחלקן, היעדר תום הלב הופך את הפרסום לעוולה בת תביעה, היות שההגנות בסעיף 15 הן מצטברות (נסיבה + תום לב) (ת"א (שלום קריות) 48388-02-22 תמר אולמן נ' אלי שושנה (17.06.2024)).

לפיכך, מצאתי להורות על קבלת התביעה העיקרית. בכל הקשור לנסיבות הפרסום, ודרך התנהלותו של מר שגיא קודם לפרסום, כמו גם למוניטין של מר שגיא בכפר יינתן משקל בעת פסיקת הפיצוי.

המסגרת הנורמטיבית – התביעה שכנגד

47. ייחוס עבירות פליליות כ"לשון הרע" ופגיעה באיש ציבור - אמירות המייחסות לאדם ביצוע עבירות פליליות, פלישה למקרקעין או התנהלות בלתי חוקית בתפקידו הציבורי, הן לשון הרע "על פניה" (Per Se). פרסומים אלו עלולים לבזות את הנפגע כאיש ציבור, לפגוע בפגיעה עמוקה באמון הציבור בו וביכולתו להנהיג את היישוב (ת"א (מחוזי מרכז) 23738-04-11 מחמוד עאסי נ' סולימן אבו עיד (09.05.2013); ע"א 7426/14 פלונית נ' עו"ד אורי דניאל (14.03.2016); סעיף 1 לחוק).

אם פרסום מייחס עבירות פליליות, מוטל על הנתבע נטל הוכחה מוגבר להוכחת הגנת "אמת בפרסום" (סעיף 14 לחוק). עליו להציג ראיות בעלות משקל רב וכבד יותר מהנדרש במשפט אזרחי רגיל. אם התשתית העובדתית חלקית ביותר ומרבית הטענות החמורות לא הוכחו, ההגנה תקרוס, היות שהחוק אינו מגן על פרסום שקרי (ת"א (מחוזי מרכז) 23738-04-11 מחמוד עאסי נ' סולימן אבו עיד (09.05.2013); ע"א (מחוזי ת"א) 16523-05-13 מאיר פלבסקי נ' חברת מקור הפורמיקה בע"מ (19.02.2015); ע"א 844/12 דניאל מולקנדוב נ' שרה פורוש (22.02.2017)).

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

48. הגנת תום הלב (סעיף 15 לחוק) מותנית בכך שהמפרסם האמין באמיתות דבריו ונקט
אמצעים סבירים לבירורם. חזקת חוסר תום לב קמה לפי סעיף 16(ב) לחוק אם הדבר
שפורסם לא היה אמת והמפרסם לא נקט אמצעים סבירים להיווכח אם הוא אמת. משלוח
מכתבים חריפים בתפוצה רחבה ללא בסיס עובדתי ראוי מציין חריגה מהתחום הסביר
(ע"א (מחוזי ת"א) 16523-05-13 מאיר פלבסקי נ' חברת מקור הפורמיקה בע"מ
(19.02.2015); ת"א (מחוזי מרכז) 50565-06-11 ספיס-יט בע"מ נ' ג.ג.י. ריהוט משרדי
גלובל ישראל (28.07.2021)).

אף שקיים אינטרס ציבורי בעידוד הגשת תלונות לרשויות, הגנה זו אינה מוחלטת ומותנית
בתום לב. הגשת תלונות המבוססות על בדיות או עלילות שווא, תוך ניסיון להשחיר את
דמותו של הנפגע במקום לברר את האמת, שוללת את הגנת תום הלב. כמו כן, ההגנה חלה
על הגשת התלונה לרשות המוסמכת בלבד ולא על הפצתה לגורמים נוספים שאינם
רלוונטיים (ע"א 7426/14 פלונית נ' עו"ד אורי דניאל (14.03.2016); רת"ק (מחוזי חי)
64602-05-24 שכיב גדבאן נ' שריף גדבאן (11.06.2024)).

49. כדי ליהנות מהגנת סעיף 14 לחוק, על המפרסם להוכיח כי דבריו תואמים את המציאות
האובייקטיבית. כאשר נתבע מייחס לתובע מעשים חמורים כגון פלישה לשטח ציבורי או
התנהלות פסולה בחלוקת משאבים (מים), מבלי שאלו יוכחו בבית המשפט, הגנת האמת
קורסת. החוק דורש הלימה בין תוכן הפרסום למציאות, ואינו מגן על פרסום שקרי שנועד
להשחיר את פני הנפגע (ע"א 7426/14 פלונית נ' עו"ד אורי דניאל (14.03.2016); ע"א 844/12
דניאל מולקנדוב נ' שרה פורוש (22.02.2017)).

חזרה עיקשת על תלונות והאשמות שכבר הוכחו בעבר כמוטעות או שנדחו בערכאות
מוסמכות, מציינת אינדיקציה מובהקת לחוסר תום לב. במצב כזה, המפרסם אינו יכול
לטעון כי האמין באמיתות דבריו או כי פעל בסבירות. לפי סעיף 16(ב) לחוק, קמה חזקה
שהפרסום נעשה שלא בתום לב אם המפרסם לא נקט אמצעים סבירים להיווכח אם אמת
הוא, ובמיוחד כאשר ידע (או היה עליו לדעת) שהדברים אינם אמת (ע"א 7426/14 פלונית
נ' עו"ד אורי דניאל (14.03.2016); ע"א (מחוזי ים) 13661-10-12 משה באדר עו"ד נ' חזד
בנימין (27.12.2013)).

מן הכלל אל הפרט

50. כאמור ברישא לפסק הדין, בין הצדדים התנהל הליך קודם שבמסגרתו הגיעו לפשרה,
ובמסגרתה התנצל מר כהן כלפי מר שגיא. עניינים שהועלו באותו הליך, לא ידונו בהליך זה
שלפניי.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

51. ההגנה לה טוען מר שגיא בתביעה שכנגד, היא שמר כהן לא התריע בפניו בטרם הוגשה כנגדו התביעה, וכי פניותיו היו לגורמים הרלוונטיים לטיפול בתלונותיו כתושב כפר וחבר האגודה, כאשר טענותיו מגובות במסמכים, ועוסקות בעובדות אמיתיות (הגנת "אמת דיברתי"). עוד טוען מר שגיא כי תלונותיו אינן לשון הרע, מקום שמר כהן פועל כאיש ציבור מזה שנים רבות, ועל כן הבעת התלונות היא מעשה לגיטימי, הבעת ביקורת לגיטימית על פועלו של מר כהן כאיש ציבור.

באופן כללי טוען מר שגיא, שלמר כהן אין שם טוב, וכי אין בפרסומים הנטענים משום לשון הרע.

52. **פרסום הראשון המופנה לגברת אורית שקד ממועצה אזורית זבולון, מכתב מיום 6/8/2019**, מתאר מר שגיא את מר כהן כ"עברייני מורשע גם בדין הפלילי", כמי ש"פלש למרכז מזון של האגודה", "העסיק בניגוד עניינים את עו"ד בן חפר", "פלש לשטחי ציבור", מנע ממשפחת שגיא לעיין במסמכים, "כליאת חבר אגודה במשרדי האגודה", לא ביצע הוראות פסק דין בתיק 15-17723, "עבר על חוק תכנון ובנייה ושימושים חורגים והורשע (הרשעה פלילית) תיק עמ"א 11-06-41833 השופט ערן קוטון", "הודח מהוועדה לתכנון ובנייה זבולון בשל הרשעתו הפלילית", "ניתוקי מים ללא סיבה למשפחות שגיא וניר במהלך השנים האחרונות", "יזם שימושים חורגים של האגודה ביודעין ובקרקעות ללא היתר (כתוצאה מכך נאלצה לשלם לרמ"י בסך 2.5 מיליון ₪ על פי תקציב האגודה", אי פיטורי מנחם ברקוביץ", "אי תשלום מיסים לאגודה בעת היותו חבר ועד בשל חוסר רצון לקבל החלטת רוב בין השנים 1997-1999", "ניסוח מכתב מכפיש לרמטכ"ל בניסיון למנוע בחירתי לוועד האגודה בעת היותי בחופשת לימודים לקראת שחרור, ניסיונו נדחה באופן חד משמעי על ידי צה"ל", "סירב לחתום על תכנית של משפחת שגיא לבית שני בנחלה במשך שנתיים עד להכרעת בית המשפט שאילצו לעשות כן", ועוד שורה ארוכה של האשמות והטלות דופי במר כהן ומעשיו.

אדון כעת בטענות, כדי לבחון אם אמת בהן.

25

- אשר לטענה במושא ניתוק המים, צירף מר כהן לתצהירו העתק מפסק דין שניתן בתיק 10-24597-03 שדחה את הטענה על ניתוקי המים (שלאחר מכן התברר שפסק הדין שצורף, אינו פסק הדין הנכון, אלא שקיים הליך אחר שהתנהל במושא זה), וקבע כיעל מר שגיא לסלק את ידו גם מהשטח המסומן במפת המדידה של מר עטר (ת/2) S10 ולהשיב את מכלול השטחים המסומנים S2 S3 ו-S10 במפת המדידה לחזקת התובעת (כפר ביאליק). מר שגיא העיד כי מעבר למכתב ששלח עו"ד דרש לוועד כפר ביאליק

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני :

- 1 במושא המים, אין בידי כל מסמך אחר המעיד על הנטען במושא זה, כאשר גם המכתב
- 2 ממוען לוועד הכפר, ולא למר כהן עצמו.
- 3 - במושא בקשתו של מר שגיא למנות חוקר להתנהלותו של מר כהן, צירף מר כהן
- 4 לתצהיר עדותו הראשית, מכתב מאת האגף לאיגוד שיתופי, מיום 25/10/2021 אשר
- 5 השיב לטענותיו של מר שגיא כלפי מר כהן לגופן, תוך שהוא מציין שלא נערכה חקירה,
- 6 אלא בדיקה, ושחלק מטענותיו של מר שגיא, אינן בנות בירור על ידי האגף לאיגוד
- 7 שיתופי מאחר שאינן בתחום סמכותו. (העתק מההחלטה צורף כנספח 2 עמוד 228
- 8 ואילך לתיק המוצגים המשותף).
- 9 ודוק. ההחלטה שניתנה על ידי רשם האגודות השיתופיות, בחנה את העובדה שמר כהן
- 10 הורשע בביצוע עבירה לפי חוק התכנון ובניה, ולמרות זאת מצאה שאין בכך די כדי
- 11 לפסול את מר כהן מכהונתו בוועד ההנהלה של האגודה. ערעור שהוגש על החלטה זו,
- 12 נדחה במסגרת פסק דין שניתן על ידי בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק עמ"נ
- 13 21964-03-15 (עמוד 240 ואילך לתיק המוצגים המשותף).
- 14 - החלטה לפיה אין למנות חוקר שיבחן את מעשיו של מר כהן, ניתנה גם על ידי בית
- 15 המשפט שדן בתיק 20444-12-21 אשר דחה את ערעורו של מר שגיא כנגד הכפר (צורף
- 16 כנספח 3 לתיק המוצגים המשותף).
- 17 - בכל הקשור לניגוד עניינים בהעסקת עו"ד בן חפר, צירף מר שגיא את החלטת וועדת
- 18 האתיקה של לשכת עורכי הדין בתיק בפ/77/13 מיום 27/4/2015 שבמסגרתו הורשע
- 19 הנאשם, עו"ד בן חפר יעקב על ידי בית הדין, לאחר ניהול ישיבת הוכחות, בעבירה של
- 20 ניגוד עניינים לפי כלל 14א' לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), תשמ"ו-1986.
- 21 (העתק הכרעת הדין וגזר הדין של ועדת האתיקה צורפו כנספח 30 לתיק המוצגים
- 22 המשותף). אין הוכחה לכך שמר כהן עצמו העסיק את עו"ד חפר בידיעה אודות ניגוד
- 23 העניינים.
- 24 בטיעוניו לעונש הסביר עו"ד חפר לוועדת האתיקה, כי היות שהיה היועץ המשפטי של
- 25 כפר ביאליק, סבר שמקומו לייצג בפועל במסגרת משרדו הפרטי את התובעים שם, מר
- 26 פטיש ומר ברלס חברי הכפר, בתביעת לשון הרע, תוך שהוא מפרט את המלחמות שניהל
- 27 לטענתו מר שגיא כנגד חברי הוועד השונים. אין בהכרעת הדין ובגזר הדין, כל אמרה
- 28 אודות התנהלותו של מר כהן במושא, וממילא לא דובר בייצוגו של מר כהן, כפי שניתן
- 29 היה להבין מתוך ההאשמות שהפנה מר שגיא בפרסומיו כנגד מר כהן.
- 30 - בכל הקשור לשאר הטענות המציגות את מר כהן כעברין בתחום הבנייה, מורשע
- 31 פלילית, כל שהודה בו מר כהן הוא, שניתן כנגדו פסק דין בהליך פלילי לפי חוק התכנון

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

- 1 והבניה (עמוד 220 לתיק המוצגים המשותף), כאשר חשוב לציין כי אין מדובר בכתב
- 2 אישום שהוגש כנגד מר כהן לבדו, אלא כנגדו וכנגד כפר ביאליק, א.ש. להתיישבות
- 3 חקלאית בע"מ, המרכז לבנין (פיני) בע"מ, פנחס דוטמן, יונימפ ש.ד. 1997 בע"מ, ודן
- 4 מאיר בדין.
- 5 - בכל הקשור לניסוח מכתב מכפיש לרמטכ"ל - לא צירף מר שגיא כל תיעוד של מכתב
- 6 כזה, וממילא לא הוכיח שמכתב כזה נשלח.
- 7 - בכל הקשור לפלישה לשטחי ציבור, כאשר הכוונה לשטח מרכז המזון, הוכח לפני כי
- 8 בפסק הדין שניתן בתיק 16513/99 נמצא כי לא היה מדובר בפלישה חדשה, כי אם נקבע
- 9 שהתובעת באותו מקרה, הייתה זכאית להביא את הסכם השכירות שנקשר בין
- 10 הצדדים עוד בשנת 1981 לכלל סיום במתן הודעה מראש תוך זמן סביר, ועל כן ניתן צו
- 11 לסילוק ידם של הנתבעים ובכללם מר כהן, מן המקרקעין. עולה איפה כי הצגת מר כהן
- 12 כמי שפלש לשטחי ציבור מבלי לפרט את הרקע והמחלוקות שעמדו בבסיס הגשת
- 13 התביעה לסילוק יד, עושה עמו עוול, היות שמעיון בפסק הדין, עולה כי מדובר היה במי
- 14 שהחזיק במקרקעין מכוח הסכם שכירות על פני שנים רבות, ובעקבות מחלוקות
- 15 במושא תוקפו של הסכם השכירות (אם הוא לתקופה בלתי קצובה, אם לאו) כמו כן
- 16 במושא גובה דמי השכירות הראויים, הוגשה כנגדו וכנגד אחרים תביעה לסילוק יד.
- 17 ראייה לכך שבית המשפט שדן בתביעה לסילוק יד אכן אישר שמדובר בסכסוך לגיטימי,
- 18 ולא אדם שביום בהיר אחד פלש לשטחים לא לו, ניתן למצוא בפסק הדין שניתן ביום
- 19 23/10/2006 אשר הורה על פינוי המקרקעין רק ביום 30/4/2007, קרי- מתן שהות בת
- 20 חצי שנה, כדי לאפשר למר כהן והנתבעים הנוספים למצוא מקום חלופי להשכרה,
- 21 לצורך הפעלת ממרכז המזון. אם היה מדובר ב"סתם" פולש, לא הייתה ניתנת לו ארכה
- 22 לפינוי המושכר.
- 23 - בכל הקשור להדחתו של מר כהן מהוועדה לתכנון ובניה, מעבר לטענה שכך נודע לו, לא
- 24 היה בידי מר שגיא כל דרך להוכיח את הטענה.
- 25 - טענת מר שגיא לפיה עקב העובדה שמר כהן יזם שימושים חורגים של האגודה ביוזעין
- 26 ובקרקעות ללא היתר, וכתוצאה מכך נאלצה לשלם לרמ"י סך של 2,500,000 ₪, לא
- 27 נתמכה בכל ראייה, מלבד טענה לפיה ניתן היה לראות זאת בדו"חות הכספיים של
- 28 האגודה, שאינם בידיו. קרי- הטענה לא הוכחה.
- 29 פועל יוצא מן האמור לעיל, שמר שגיא לא הצליח להוכיח מעבר לכך שמר כהן הורשע בדין
- 30 הפלילי בגין עבירה לפי חוק התכנון והבניה, והוגשה כנגדו וכנגד אחרים תביעה לסילוק יד
- 31 ולתשלום דמי שכירות ראויים, את הטענות אותן פירט בארבעת הפרסומים. חלק מהטענות

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

- 1 שהועלו על ידו בפרסום הראשון, היו מחזור של טענות שנידונו ונדחו בעבר, ולמרות זאת,
2 שב מר שגיא והעלה אותן, לדבריו מאחר שנודעו לו דברים אחרים למשל לאחר מתן פסקי
3 הדין, אף שכאשר התבקש להפנות אל אותו מידע או מסמך שהגיע לידי לאחר מתן פסק
4 הדין באותו עניין, התברר שמדובר במסמך או מידע שהיו בידי עוד קודם להכרעה
5 במחלוקת על ידי הטריבונל המתאים.
- 6 ודוק. כדי ליהנות מהגנת סעיף 14 לחוק, על הפרסום לשקף אמת "שלמה" במונח זה שלא
7 ייעדרו ממנו פרטים המשנים את הרושם הכללי, ולא ייכללו בו פרטים משמעותיים שאינם
8 נכונים. אמנם ההגנה לא תישלל בשל אי-הוכחת "פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש", אך
9 כאשר עיקר הטענות אינן נכונות או אינן מדויקות (כגון הטענה לפיה אין זה ראוי שמר כהן
10 ישמש כיו"ר הוועד בשל הרשעתו בפלילים שנדחתה, ניתוק מים שלא הוכח, העסקה בניגוד
11 עניינים כאשר מי ששכר את שירותיו של עו"ד חפר אינו מר כהן, ועוד), קיומו של פרט נכון
12 אחד (כמו הרשעה בביצוע עבירת תכנון ובנייה) אינו מרפא את הפגם בפרסום כולו (דנ"א
13 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך (18.09.2014); ת"א (שלום ת"א) 8519-12-19
14 מאיה גניש נ' אורלי גודמן ענן (04.09.2023)).
- 15 54. בנסיבות אלו, הגנת תום הלב לא יכולה לעמוד למר שגיא, שלא נקט אמצעים סבירים
16 להיווכח אם דבריו אמת לפני הפרסום, ואף בחלק מהטענות ידע גם ידע שאלו נבדקו על ידי
17 ערכאות שונות בעבר, ונדחו (הטענה לפיה מר כהן עיכב וממסמס את פרויקט מגרש
18 הכדורגל, הטענה לפיה מר כהן גרם לניתוק המים, הטענה לפיה גרם להפסד של כ-
19 2,500,000 ₪ לאגודה, ועוד, כאמור לעיל), אך בחר להעלותן בשנית.
- 20 לפיכך, מצאתי לקבוע כי במכתב הראשון טענות מר שגיא כלפי מר כהן מציינות לשון הרע,
21 ולמר שגיא לא עומדת כל הגנה בפרסום זה, שנעשה בחוסר תום לב מוחלט.
- 22 בעניין זה מצאתי לדחות טענתו של מר שגיא בסעיפים 8-11 לסיכומי התשובה, במסגרתם
23 טען כי "הן היועצת המשפטית של המועצה, הן יו"ר המועצה, והן חברי הוועדים
24 מורגלים בפניות של אזרחים, יודעים כי לא כל מה שנראה לאזרח כ"תקלה", "מחדל"
25 וכו', הוא בבחינת "תורה מסיני", לא כל תלונה של אזרח ש"נראה לי שמשוהו לו תקין"
26 הופכת להיות "עובדה", וכך לא כל פניה של אזרח למשטרה, בטענה שהוא שומע "צעקות
27 וחבטות מדירת השכנים", היא "קביעת עובדה" לגבי אלימות באותה משפחה". בפרסום
28 זה, כמו גם בשאר הפרסומים, התעקש מר שגיא להטיח האשמות ברורות כלפי מר כהן,
29 באופן שהקורא את הפרסומים, לא אמור היה להבין שמדובר בטענות שבוררו על ידי
30 הערכאה המתאימה ונדחו, מהסיבה הפשוטה, שמר שגיא לא טרח לציין זאת.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

55. **פרסום השני מכתב מיום 20/5/2020 המופנה למר עמוס נצר**, יו"ר מועצה מקומית זבולון שב וכינה את מר כהן כ"עברייך מורשע גם בדין הפלילי", תוך חזרה על מרבית הכינויים והאשמות שהועלו בפרסום הראשון (פלישה למרכז המזון, העסקה בניגוד עניינים את ע"ד חפר, הדחה מתפקידו בוועדה המקומית לתכנון ובניה בשל הרשעתו בפלילים, יזם שימושים חורגים שגרמו לאגודה נזק בסך של 2,500,000 ₪) (העתק המכתב צורף כנספח 26 לתיק המוצגים המשותף). מר שגיא מוסיף כי מר כהן פלש לשטח ציבורי עד היום עם הרפת על פי מדידה בחלקת המגורים שלו, בטענה שהוועדה המקומית לתכנון ובניה טרם נתנה דעתה במושא, מבלי להביא לכך כל תימוכין בדמות חוות דעת מומחה להוכחת הטענה, העלה את הסכם הפרשה שנחתם על ידי הצדדים בתיק 27723-02-15 שבמסגרתו התנצל מר כהן כלפיו, העלה טענה בדבר אי פיטורי מר ברקוביץ מבלי לצרף לכך כל תימוכין, ועוד. **גם הפעם הפנה מר שגיא את המכתב לידיעתה של אורית שקד שנקמן, היועצת המשפטית של המועצה האזורית זבולון.**

כאמור, מר שגיא לא הביא ולו בדל ראיה המלמדת על נכונות מרבית הטענות, ועל כן מצאתי לקבוע שבמכתב זה, לא היה אלא ניסיון להכפיש את מר כהן, מבלי שתהיה ולו בדל ראיה לנטען על ידו בכל אחת מן האשמות בפרסום, למעט במושא הרשעתו של מר כהן בביצוע עבירת תכנון ובניה, כאשר בהתאם להכרעה מן העבר, לא היה בכך עילה להדחתו של מר כהן מתפקידו כיושב ראש האגודה.

לפיכך, אני קובעת גם לגבי המכתב השני טענות מר שגיא כלפי מר כהן מציינות לשון הרע, ולמר שגיא לא עומדת כל הגנה בפרסום זה, שנעשה בחוסר תום לב מוחלט. גם בעניין זה דוחה אני את האמור בסעיפים 8-11 לסיכומי התשובה מטעם מר שגיא.

56. **פרסום שלישי נעשה במכתב מיום 4/6/2020 המופנה אל ועד אגודת כפר ביאליק ולוועד מקומי כפר ביאליק**, שבמסגרתו מר שגיא כתב: "2. עולה מתשובתה אלי שבחלוק הזמן מאז בחירתו אין רגע עילה משפטית להפסיק כהונתו. 3. הבעיה הייתה ונתרה בתחום האתיקה ודרך התנהלות שאינה מתאימה לנציג ציבור כפי שאתם יכולים להיווכח גם מנוסח התנצלותו במסגרת פסק דין בת"א 27723-07-15". (העתק המכתב צורף כנספח 25 לתיק המוצגים המשותף).

למכתב זה הממוען לוועד אגודת כפר ביאליק ולוועד המקומי כפר ביאליק, מצרף מר שגיא את מכתבו השני שמוען למר עמוס נצר, ולמעשה, הוא משחזר את אותן טענות כך שאלו מועברות לעיון חברי הוועד.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

1 לפיכך, מצאתי לקבוע כי גם בפרסום השלישי, יש לראות בדברי מר שגיא כלשון הרע, מבלי
2 שתעמוד לו כל הגנה. גם בעניין זה מוצאת אני לדחות את טענת מר שגיא בסעיפים 8-11
3 לסיכומי התשובה מטעמו.

4 **פרסום רביעי, נעשה במסגרת תחלופת הודעות בקבוצת ווטסאפ בה חברים חברי האגודה** 57.
5 **בכפר**, במושא ניסיון הקמת אנדרטה לכבוד ראשוני ומקימי הכפר, שבכללם ביקש מר שגיא
6 לכלול גם שלושה מתיישבים, שלטעמו של מר כהן, לא היו חלק אינטגרלי מהעלייה לקרקע,
7 וכי הגעתם לכפר הייתה לדעתו ממניעים אחרים ועל תנאי, הודעה אליה צירף מסמכים
8 המעידים לטענתו על כך, וקרא לקיים דיון ציבורי במושא. במענה לכך השיב מר שגיא
9 "כרגיל סיפורים לא בדוקים מבית מדרשו של כהן...", וכשמר כהן הפנה אותו לארכיון
10 הציוני, ולמסמך שנערך בשנת 36 והמומחים על תנאי כפי שמפורט לטענתו במסמך שצירף,
11 השיב מר שגיא "זו התוצאה שטיפשות ורוע חוברים יחדיו" (בעקבות פרסום זה פורסם
12 הפרסום של מר כהן כנגד מר שגיא). (העתק ההודעות צורף כנספח 17 לתיק המוצגים
13 המשותף).

14 במסגרת ישיבת ההוכחות, טען מר שגיא שלמרות האמור בכתב התביעה שכנגד, הוא לא
15 כינה את מר כהן רשע, אלא כתב "רק" ש"טיפשות ורוע חוברים יחדיו". אין כל מחלוקת
16 שהאמרה נאמרה כלפי מר כהן, כמענה לדבריו במושא האנדרטה.

17 השאלה אם פרסום מציין לשון הרע מוכרעת על פי מבחן אובייקטיבי: מהו המובן שהאדם
18 הסביר והרגיל היה מייחס למילים, והאם מובן זה עלול לפגוע בשמו הטוב של האדם,
19 להשפילו או לבזותו. בית המשפט אינו בוחן את כוונתו הסובייקטיבית של המפרסם או את
20 האופן שבו הנפגע הבין את הדברים בפועל, אלא תר אחר המובן הטבעי והרגיל של הפרסום
21 בעיני הציבור.

22 פרשנות הביטוי אינה נעשית במנותק מהמציאות, אלא תוך בחינת ההקשר הכולל שבו
23 נאמרו הדברים. כאשר ביטויים חריפים נאמרים כחלק מוויכוח ציבורי או קהילתי,
24 ובמיוחד בתגובה לדברים קודמים, יש לבחון אם מדובר בהבעת דעה או בעובדה.

25 ההבחנה בין עובדה לדעה נעשית על פי מבחן אובייקטיבי הבוחן כיצד "האדם הסביר"
26 קולט את הפרסום, אם כנתון אובייקטיבי הניתן להוכחה ואז מלמד הדבר שמדובר
27 בעובדה, או כמסקנה סובייקטיבית וערכית המלמדת כי מדובר בהבעת דעה, ראו רע"א
28 817/23 עמותת חוזה חדש נ' ח"כ מיקי (מכלוף) זוהר (30/5/2023).

29 בתוך זירת שיח פולמוסית (לענייננו, כמו קבוצת וואטסאפ סביב מושא טעון כזוהת
30 מונצחים באנדרטה), האדם הסביר מבין כי מדובר בחיווי דעה ערכי וסובייקטיבי על אופיו
31 של בעל התפקיד, ולא בציון עובדות נוקשות שניתן להוכיחן ב"מבחן האמת". כאשר הנפגע

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני :

1 הוא איש ציבור והמושא הוא בעל עניין ציבורי, המדיניות מחייבת להעדיף את הנוסחה
2 הפרשנית המגנה על חופש הביטוי, ולסווג את האמירה כהבעת דעה. זאת, מתוך הכרה
3 בחשיבות הביקורת על השלטון ובעלי הכוח בדמוקרטיה.

4 חופש הביטוי נועד להגן דווקא על אמירות חריגות, מקוממות ואף מעוררות סלידה, היות
5 שאמירות המצויות בקונצנזוס אינן זקוקות להגנה חוקתית. לכן, גם שימוש בכינויים
6 קשים בתוך הקשר פוליטי וציבורי, עלול לזכות להגנה כהבעת דעה, כל עוד ברור לנמען
7 שמדובר בחיווי דעה סובייקטיבי על התנהגות הנפגע (ראו רע"א 1052/03 **איתמר בן גביר נ'**
8 **אמנון דנקר** (12/11/2006)).

9 גם ביטויים המציינים הבעת דעה עלולים להסב נזק כבד לשמו הטוב של אדם. לפיכך, 59
10 ובהתאם לסעיף 15 לחוק, הגנה על פרסום כזה תינתן רק אם המפרסם פעל ב"תום לב".
11 האינטרס הציבורי שבחופש הביטוי מצדיק פגיעה בפרט רק כאשר המפרסם נהג בהגינות
12 וביושר, ראו ע"א 89/04 **ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי ואח'** (4/8/2008).

13 קיימת הבחנה בין רצון להשיג תוצאה ציבורית, שעלולה להיחשב ככוונה לגיטימית, לבין
14 "כוונת זדון" הנובעת ממניעים אישיים או רצון להשמיץ בלבד. אם המניע לפרסום הוא
15 "טהור" ונועד לשרת אינטרס ציבורי, הדבר יציין אינדיקציה לקיומו של תום לב. מאידך
16 גיסא, אם יוכח שהמפרסם פעל מתוך "מוטיב מרושע" או רצון אישי לפגוע בנפגע, חזקת
17 תום הלב תיחלש או תישלל לחלוטין, ראו ע"א 751/10 **פלוגי נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך**
18 **ואח'** (8/2/2012).

19 בענייננו, ולאחר שמצאתי שמר שגיא עושה כל שביכולתו כדי להטיל דופי בשמו הטוב של
20 מר כהן, ואינו בוחל בהעלאת טענות בידיעה שאלו נבדקו ואינן משקפות נאמנה את האמת,
21 קשה לראות בביטויים אלו כביטויים לגיטימיים. ייחוס טיפשות ורוע למר שגיא, אינם דרך
22 להוכחת הטענה לפיה בין שמות המייסדים יש לכלול אישיות זו או אחרת, וכמענה ענייני
23 לטענותיו של מר שגיא. מצאתי לראות את הפרסום הרביעי, כחלק בלתי נפרד משאר
24 הפרסומים שפרסם מר שגיא כנגד מר כהן, כמסע ארוך שזוהי עוד תחנה בדרכו, בניסיון
25 נוהל להשחיר את שמו של מר כהן. כאמור בפסיקה, מקום שהמפרסם פועל מתוך מוטיב
26 מרושע ורצון לפגוע בנפגע כבמקרה דנן, יש לקבוע כי מדובר בלשון הרע, וכך מצאתי לקבוע.

27 מצאתי לדחות את גרסתו של מר שגיא במושא דרך השתלשלות הדברים הן בתביעה 60
28 העיקרית והן בתביעה שכנגד, ולקבוע שלא לייחס לעדותו כל אמינות. כדי להבין את רוח
29 הדברים המעידים בין השאר על אופן פועלו של מר שגיא, די לקרוא את מכתביו של מר
30 שגיא לגופים השונים בתלונות על מר כהן ופועלו, כדי ללמוד על כך שהאמור הוא באדם
31 שיודע באופן וודאי את האמת, אך בוחר להתעלם ממנה, תוך שהוא ממשיך ומעלה מן האוב

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

- 1 טענות שהעלה בעבר כנגד מר כהן ונדחו על ידי גופים שונים, מבלי לספק לקורא מידע על
2 כך ותוך שינוי או סילוף האמת. האמת אינה נר לרגליו של מר שגיא, והוא בוחר באופן מודע
3 לשוב ולהשמיץ את מר כהן, בכוונה ברורה לפגוע בשמו הטוב (שאם לא כן, איך אפשר לפרש
4 מצב דברים בו מעלה מר שגיא כנגד מר כהן טענות במושא המים, במושא מגרש הכדורגל,
5 במושא גרימת הפסדים לוועד, ועוד, לאחר שאלו נידונו ונדחו לגופן על ידי ערכאות שונות
6 בעבר? !).
- 7 גם כאן, בתביעה שכנגד, ניתן היה לסיים את שלב ההכרעה, אלא שמר כהן הודה, שאת
8 התביעה הגיש לאחר שקצה נפשו מדרך התנהלותו של מר שגיא, שכינה אותו טיפש ורשע,
9 וכתשובה לתביעה העיקרית.
- 10 טענת מר כהן כי הגיש את התביעה רק לאחר ש"הגיעו מים עד נפש" בעקבות מסכת
11 הכפשות, משמשת כמשקל נגד לסיווג התביעה כ"תביעת השתקה" (SLAPP). בעוד
12 שתביעת השתקה מאופיינת בעילת תביעה חסרת יסוד או מניע הרתעתי פסול, תביעה
13 הנובעת מתחושת פגיעה עמוקה ומתמשכת בשם הטוב נתפסת כמימוש לגיטימי של זכות
14 הגישה לערכאות (רע"א 1954/24 נתנאל וקנין נ' קיבוץ ניר דוד - אגודה שיתופית
15 07.01.2025); ת"א (מחוזי י-ם); אורי שנהר דיני לשון הרע (2024), פרק 28- סדרי דין
16 בהליכים אזרחיים בגין פרסום לשון הרע).
- 17 אף שקיימת זהירות מפני הפיכת כל הליך משפטי לזירה של תביעות לשון הרע הדדיות, בית
18 המשפט יבחן אם התביעה שכנגד מבוססת על תשתית ראייתית מינימלית. הסברו של מר
19 כהן לפיו פעל רק לאחר פגיעה חריפה (כינויו של מר שגיא אותו כ"טיפש ורשע") מסייע
20 להוכיח כי התביעה אינה "אוטומטית" או "טקטית" בלבד, אלא נועדה למרק את זכותו
21 לשם טוב שנפגעה (תת"א (מחוזי י-ם) 58400-12-14 נציגות הבית המשותף של 'המגדל'
22 מרח' אליעזר הגדול 6 בי-ם נ' אחים חסיד חברה קבלנית לבניה בע"מ (8.6.2022); ע"א
23 (מחוזי מרכז) 40873-09-22 סמדר מזוז נ' אלי יעקב (08.11.2023)).
- 24 לפיכך, לא מצאתי כי יש לראות את התביעה שכנגד כתביעת השתקה. הפרסומים אותם
25 פרסם מר שגיא כנגד מר כהן, שנמצאו כבלתי מוצדקים, מציינים לשון הרע, גם אם נכללו
26 במסגרת תביעה שכנגד, ורק לאחר שקצה נפשו של מר כהן מפרסומיו של מר שגיא,
27 מצדיקים את הגשת התביעה.
- 28 **סוף דבר**
- 29 לאור המקובץ, על-בסיס התשתית העובדתית והראייתית שהונחה לפניי, מסקנתי היא
30 כאמור שדין התביעה העיקרית להתקבל בחלקה הקטן, ודין התביעה שכנגד להתקבל
31 במלואה.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

1 כאמור לעיל, בעת פסיקת הפיצוי בתביעה העיקרית, יינתן משקל לדרך התנהלותו של מר
2 שגיא, לעובדה שנמצא כי לא היה בפרסום אמת, והעובדה שמצאתי שהוכח לפני שמו הרע
3 של מר שגיא, מבלי שמר שגיא הביא ולו ראשית ראיה לסתור זאת.

4 יחד עם זאת, ההלכה הפסוקה קובעת כי עילת התביעה בגין לשון הרע אינה מותנית בכך
5 שלנפגע היה שם טוב לפני הפרסום. חוק איסור לשון הרע נועד להגן על האדם מפני ירידה
6 נוספת במעמדו, ולכן גם אדם בעל שם רע זכאי לכך ששמו לא יושחר עוד יותר ללא הצדקה
7 חוקית (ת"א (מחוזי י-ם) 13358-01-17 **אלון חמדני נ' ברק כהן** (05.05.2020); ת"א (שלום
8 ת"א) 18448-10-15 **אורן אסף חזן נ' עמית יצחק סגל** (11.09.2016)).

9 בעוד שקיומו של שם רע אינו מבטל את העוולה, הוא משפיע באופן ישיר על שלב הסעדים.
10 הנחת היסוד היא שלשם טוב יש ערך רכוש, וכאשר מוכח כי בציבור הרלוונטי הנפגע לא
11 נהנה משם טוב במושא הנוגע לפרסום, הערך הנכסי של שמו נמוך או אינו קיים, דבר
12 המוביל להפחתת הפיצוי (ע"א 89/04 **ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי** (04.08.2008); אורי
13 שנהר **דיני לשון הרע (2024)**, פרק 30- שמיעת ראיות במשפטי לשון הרע).

14 במקרים שבהם לתובע יש שם רע משמעותי או שדרך התנהלותו פסולה, בית המשפט רשאי
15 לפסוק פיצוי בסכום מזערי (כגון שקל אחד), המכונה "פיצוי לבוז". פיצוי זה נועד להצהיר
16 כי אמנם בוצעה עוולה טכנית, אך הנזק לשם הטוב הוא אפסי או שהתובע אינו ראוי לפיצוי
17 ממשי בשל עברו (חאלד גנאים, מרדכי קרמניצר, בועז שנור **דיני לשון הרע - הדין המצוי**
18 **והדין הרצוי (2019)**, חלק שישי - הסעדים בגין פרסום לשון הרע; תמ"ש (משפחה כפר
19 סבא) 24983/04 **אורי רוזריג נ' ד"ר איריס בר און** (13.01.2008)).

20 בשים לב להלכה הנוהגת, מצאתי לחייב את מר כהן בגין הפרסום בווטס-אפ לשלם
21 במסגרת **התביעה העיקרית** למר שגיא, פיצוי המבטא את השיקולים שפורטו לעיל, בסך
22 של 5,000 ₪.

23 לאור הפער בין סכום התביעה, לבין הסכום שנפסק בסופו של יום בתביעה העיקרית, יישא
24 מעבר לכך צד בהוצאותיו.

25 **בתביעה שכנגד** ישלם מר שגיא למר כהן, פיצוי בסך של 190,000 ₪ בגין ארבעת הפרסומים,
26 סך של 35,000 ₪ (כולל מע"מ) בגין שכר טרחת בא כוחו, סך של 1,100 ₪ בגין שכר עדותו
27 של העד מר משה חיקי, סך של 1,100 ₪ בגין שכר עדותו של מר קאסם וסך של 4,918.17
28 ₪ בגין אגרות בית המשפט. מעבר לכך, לא נפסקות הוצאות נוספות בתביעה שכנגד.

29 כל הסכומים ישולמו בתוך 30 יום מהיום, שאם לא כן יישאו ריבית שקלית כחוק מהיום
30 ועד למועד התשלום בפועל. הסכומים הם בני קיזוז, למעט שכר טרחת עו"ד.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 31250-09-22 שגיא נ' כהן

תיק חיצוני:

זכות ערעור כחוק.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

ניתן היום, ו' תמוז תשפ"ו, 21 יוני 2026, בהעדר הצדדים.

סיגלית גץ-אופיר, שופטת